

OkO MAGAZÍN

číslo 10 . červen 2017 . zdarma

„Zastávám názor, že nesvobodné vzdělání vede k životu bez naplnění.“

Alexander Sutherland Neill (1883-1973), skotský pedagog a filozof, zakladatel svobodné školy Summerhill

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

27. 6. 2017
úterý - 18:00

**Zveme Vás
na druhou přednášku
s diskusí o vzdělávání dětí**

Tentokrát uslyšíte srovnání různých typů škol a budete se moci zeptat na metody učení, nevýhody učení ve třídách, škodlivost známkování, zapojení rodičů a další věci, které Vás napadnou.

Hostem bude opět pan Tomáš Feřtek ze společnosti EDUin.

Těšíme se na Vás v divadelním sále Masarykovy ZŠ.

S dvouhodinovou přednáškou jsou spojeny i určité náklady. Spolek OKO proto uvítá, pokud naši osvětovou činnost podpoříte nejen svojí účastí, ale i dobrovolným vstupným.

Děkujeme

24. 6. 2019
sobota - 9:00

**Zveme Vás na poznávací
vycházku**

Více najdete uvnitř časopisu.

str. 7

**Střevlík zlatolesklý
(Carabus auronitens) žijící
v Praze pouze na Petříně.**

4	Oko uvádí na pravou míru	10-11	Chovatelé
4-5	Z radnice a zastupitelstva	12	Cestování
5-6	Školství a vzdělávání	13	Skautské putování
7	Poznej svůj Újezd a jeho okolí	14-15	Veřejný prostor
8-9	Komentáře	16	OKO Újezda
9	Záhady, tajemno, víra		

TĚŽCE ZKOUŠENÉ ŠKOLSTVÍ

Že je něco shnilého v újezdském školství, na to kontinuálně upozorňujeme již od roku 2011. Ale ať už se jednalo o zpackanou, a nikdy tudíž řádně nerealizovanou koncepci školství připravenou pod vedením K. J. Čechové, zasahování p. Roušara do výuky jakýmsi „desaterem“, či se jednalo o dlouhodobě nestandardní

účetnictví školy, cenzuru školního časopisu, zvolení pí Sochůrkové ředitelkou újezdské školy okamžitě po jejím vyhazovu ze škvorecké školy, vždy u toho byla dnešní starostka Čechová. Má totiž újezdské školství ve své gesci už od roku 2010 a příliš často v něm hrála negativní roli. Nutno podotknout, že za celých 7 let

jsme nikdy nebyli svědky toho, že by pí Čechová újezdskému školství dala cokoli, co by nezvládl kterýkoliv úředník pro školství, dokonce jsme nebyli nikdy svědky ani toho, že by měla k chodu školy, jejímu směřování, výuce, či práci pedagogického sboru nějaké zásadní výhrady. To zavání skoro až poníženou servilitou s neporozuměním svěšené oblasti - školství.

Nelze se ale tomu divit. Ať už je skladba pedagogického sboru jakákoliv, všichni mají ze zákona VŠ vzdělání, a pokud funkci radní pro školství zastává osoba se vzděláním základním, je jasné, že v podvědomí si bude neustále vědoma svého handicapu a těžko můžeme od takového člověka čekat jakoukoliv invenci. Takový člověk je ale bohužel pro skomírající újezdské školství naprosto ideální. Do něčeho se neplete, co se mu předloží, to odkývá, a když se mu řekne, že tohle je špatně, bude tvrdit, že je to špatně.

Proto ani nepřekvapilo, když ve svém úvodníku v ÚZ 6/2017 pí Čechová opět bagatelizovala veškeré dění, které aktuálně v újezdské škole probíhá, označila ho za „zbytečný cirkus“ a zoufalé rodiče, kteří této situace už mají dost, kárá slovy: „Hlavně dospělí měli jít dětem příkladem a chovat se skutečně dospěle a uvážlivě. Již zmíněnou petici za uvážlivou ani dospělou nepovažují“. Prostě pí Čechová zastává heslo, že nejlepší obranou je útok, protože co kdyby se někdo začal šňourat v tom, jakým přínosem pro školství je vlastně ona sama.

A protože všichni rodiče mají vždy obavu, že jakýkoliv kritický hlas z jejich strany se může obrátit proti jejich ratolesti, stáhnou se bohužel, jako již tolikrát, zpět do své ulity a újezdská škola si bude vesele dál zahánět ve svém rybníčku. Jak to nakonec správně napsala K. J. Čechová: „Pevně věřím, že červen bude v Újezdě přátelštější. Končí školní rok, možná si už všichni potřebujeme jen odpočinout“.

A já už jen mohu dodat, že od nového školního roku 2017/2018 pojede újezdské školství opět ve starých dobrých kolejích, kde otěže neochvějně budou držet spolu se zmatenou starostkou Čechovou osvědčené školní matadorky - Jančová, Bělohubá a spol. Prostě, zase se budeme mít jako na zámku, ať to trvá věčně. Anebo se tentokrát konečně mylím a současná aktivita rodičů bude silnější než nevzdělanost a politické selhání i pedagogický stereotyp let 80. dohromady? Ve škole je určitě dost pedagogů, kteří by si změnu k lepšímu zasloužili.

Jiří Lameš

Autoservis Hovorka

SLUŽBY PRO: OSOBNÍ VOZY | DODÁVKOVÉ VOZY | NÁKLADNÍ VOZY | PŘÍVĚSY | NÁVĚSY | ZEMĚDĚLSKOU TECHNIKU

SERVIS OSOBNÍCH A UŽITKOVÝCH VOZŮ

Servisní prohlídky | Výměna olejů | Oprava autoelektriky | Montáž zabezpečovacího zařízení | Montáž tažného zařízení | Výměna autoskel
| Servis klimatizace | Oprava brzdových systémů | Příprava a provedení STK | Odtahová služba | Diagnostika elektrických systémů vozidel | Měření podvozku 3D technologií | Náhradní vozidlo | Přestavba vozidel pro autoškoly | Renovace světlometů

AUTODOPRAVA
JIŘÍ HOVORKA
TEL: 602 326 785

ZEMNÍ PRÁCE, STAVEBNÍ PRÁCE
KONTEJNERY, PRODEJ PÍSKŮ, ŠTĚRKŮ

Kontejnery | Zemní práce
| Demoliční a stavební práce
| Deponie – prodej

Jiří Hovorka
Autoservis
pneuservis

PNEUSERVIS PRO OSOBNÍ, NÁKLADNÍ, ZEMĚDĚLSKÉ A MOTO

Prodej PNEU | Prodej disků hliníkových
i plechových | Montáž, vyvážení, opravy pneu
| Uskladnění letních i zimních pneumatik

Držitel certifikátu ISO 9001, 14001

Provozovna HRADEŠÍN 145 (směr Doubek)

PROVOZNÍ DOBA: Po – Pá 8.00 – 18.00 h., So – 8.00 – 15.00 h.

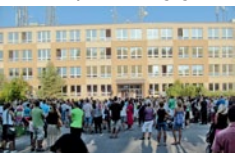
SERVIS: tel.: 602 313 343 AUTODOPRAVA: tel.: 602 326 785

www.autodoprava-hovorka.cz
www.autoservis-hovorka.cz

Milí čtenáři,

úvodník tento píší v noci po konání zastupitelstva, ze kterého čerpám většinu informací. Výsledek asi nebude uhlazeně standardní, ale takový nebyl ani úvodník starostky v červnovém ÚZ. A jelikož mi kdysi řekla, že jsem se od ní konečně naučil psát úvodníky, tak proč si z jejich tištěných slov nevzít příklad.

Řešila se situace v základní škole. Petice rodičů, odchody kantorů, koncepce školy, atd. Starostka Čechová při projednávání petice týkající se školství v podstatě oznámila, že z důvodu nedůvěry ve školu a nezvladatelného chování žáků v 7. ročníku přesunula svou dceru do jiného školského zařízení. Na otázku, kam se jí za 7 let, co má v gesci školství, podařilo Újezdské školství nasměrovat, nebyla schopna na místě odpovědět. Stejně jako na otázku, co by poradila rodičům, kteří nemají možnost své dítě přesunout do jiného školského zařízení. Oříškem pro ni byl dotaz na koncepci školství a zejména její naplňování v oblasti otevřenosti. Tazatelka dostane odpověď v písemné podobě.

V této souvislosti jsem si vzpomněl na naše loňské varování v Oku č. 6, že školní časopis je nově svěřen do cenzorských rukou (pí učitelce Jančové, hrobaře školního časopisu), které mu mají udávat ten správný svěží vítr. Toto označil houf „soudružek“ učitelce Masarykovy ZŠ v ÚZ v září 2016 za: *podlé řeči o cenzurování, vytrhávání z kontextu a řečičky o udávání správného svěžího větru, které jsou typickým páňě Duchkovým výplodem.*

Právě uplynul rok a realita je bohužel ještě horší. Správný svěží vítr, ani žádný jiný, totiž pro jistotu nezačal ani dout. Jestliže pí učitelka Howe zvládla 3 čísla školního časopisu připravit za půl roku a nyní uplynul rok a čtvrté číslo doposud nespátřilo světlo světa, jde o zcela zřetelný důkaz, že ve škole selhává komunikace, kooperace, svoboda, prezentace i motivace. A to přesto, že časopis není tím hlavním, co by ve škole nutně muselo být. Ale jako barometr školní otevřenosti je výborný.

Ale jaký pán, takový kmán. Zřizovatel, resp. politická kolice provedla na ZMČ opět útok na zaběhnuté principy demokracie. Bez jakéhokoliv podkladu předem, zdánlivě ad hoc, bez rozpravy občanů i zastupitelů, odvolala opozičního zastupitele (M. Kopecký)

z funkce předsedy Kontrolního výboru (KV) ZMČ. Na základě toho v zápětí rezignovala Š. Zátková na členství v KV. Přitom KV měl výsledky. Naposledy se postavil i za můj letitý požadavek, resp. výhradu k porušování jednacího řádu, a podpořil mě v apelu na vedení radnice, aby při jednání ZMČ byla zavedena časomíra a nedocházelo ke zkracování projevů diskutujících. A dobře viditelná časomíra poprvé po 7 letech skutečně byla použita! I na tomto je vidět, jak dlouhý je někdy boj za otevřenost a svobodu projevu. Bohužel to vždycky někdo odskáče. Jako například v minulém volebním období J. Lameš. Ten byl z KV poprvé odvolán o půlnoci, bez podkladů předem, bez veřejnosti a co čert nechtěl, právě z tohoto aktu se úřadu nepovedlo pořádit videozáznam!! Ještě je třeba uvést, že současná koalice svým jednáním předvedla opět především destrukci, protože nového předsedu neměla domluveného. Pan Hartman sice navrhl svého spolustraníka (pistolníka) Fáberu za předsedu KV, který už se viděl ve funkci předsedy, ale nezískal potřebnou většinu. Výsledkem je ale opět politika rozkladu, bez náhradního řešení. Bravo otevřená radnice, bravo Otevřený Újezde!

Zastupitel Hartman ale exceloval i jinak. Na jednání přečetl přepis soukromého tel. hovoru, který vedl se zastupitelem Růžičkou. Ten mu v něm měl vulgárně nadávat a snad i vyhrožovat rozbitím huby za články v Otevřených novinách. Jak to bylo, nikdo neví, a co tím pan Hartman sledoval, též ne, protože jinde zase občanům nepochopitelně připomenul, že koaliční parťák J. Slezák má mediální přezdívku „mlátička“. Vypadá to, že i pan Hartman je v extrémní psychické nepohodě, stejně jako pí Zita Kazdová. Ale jedno poučení z toho plyně. Rozhodně nevolejte svému zastupiteli Hartmanovi, neboť fízluje soukromé hovory a pak je medializuje. Ruce pryč od takové otevřenosti.

Při projednávání zprávy z veřejného fóra, na němž jako hlavní prioritu zvolili občané „zachování kynologické organizace na stávajícím cvičišti“, zazněla obava, že chystaný „nezávislý průzkum“ má jako hlavní cíl změnit výsledek fóra. Toho lze totiž dosáhnout vhodným výběrem dotazovaných občanů. Jako jeden z příkladů padlo, že s vítěznou prioritou jistě nebude souhlasit například p. Jeníček s chotí. Toto však pana radního rozzuřilo a přimělo k vulgárnímu chování.

No a následná diskuze byla na návrh místostarosty Roušara zrušena, čímž byla opět potvrzena destruktivní politika představitelů Otevřeného Újezda, neuznávající jiný názor. A to nejlepší na konec. Přes protesty opozice schválila vládnoucí koalice koupi budovy Ideal Lux (stojící na pozemku MČ)

za astronomickou částku 25.000.000,- Kč. Jak pronesl zastupitel Koutský, cena byla upečena na jediném jednání mezi starostkou a majitelem Ideal Luxu. Přitom na ZMČ zazněl i názor, že samotná budova má tržní hodnotu tak možná 12 milionů.

S úctou

Petr Duchek

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115
Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>

Facebook: <https://www.facebook.com/book.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek,
Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek

608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránky

Náklad: 3700 ks

Na vydání se podíleli

(aktivně i pasivně):

Kostá Dobroljubov

(pseudonym - autor je redakci znám),

Petr Duchek, Jan Jacek,

Pavel Kábrt, Ing. Jiří Lameš,

Mgr. et Mgr. Jana Kudláčková,

Mgr., cand. psych. Lucie Nielsen,

Lucie Outerská, Martina Zajptová,

Ing. Jan Veselý, Petr Veselý,

Základní kynologická organizace

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 12. 6. 2017
Uzávěrka příštího čísla je 31. 8. 2017.

— inzerce —

Výcvik psů a štěňátek všech plemen

608 98 22 95

poslusnypes.eu

Klam přichází z rady 4

Milí čtenáři! Pokračujeme ve zveřejňování informací, důkazů, odkazů a podkladů pro naše tvrzení, která najdete na www.spolekoko.cz, nebo na www.svobodnyujezd.cz. Znovu ale připomínáme, že bez toho, aniž byste se sami zapojili, ověřili a porovnali si předkládané informace (případně dezinformace) obou stran, nemůžete v této informační bitvě dojít k jakémusi vyššímu stupni objektivního poznání. My jsme v nevýhodě. Vycházíme čtvrtletně, ÚZ měsíčně. Náš web otevře méně lidí než web úřadu. Naše financování je omezené, financování ÚZ z veřejného rozpočtu prakticky neomezené. Přesto jsme se rozhodli bránit a v minulém i předminulém Oku zveřejnili první tři díly důkazů. Zapojte se tedy aktivně do poznávání pravdy, která nemusí být vždy jenom černá, nebo bílá, ale i třeba více černá, nebo více bílá. Nikdo není dokonalý. Přesto je směr pravdy nebo lži i z odstínu šedi rozpoznatelný.

Díl čtvrtý

Na webu MČ Praha 21 v rubrice „Uvádíme na pravou míru“ reaguje RMČ formou polopravd i zjevných nepravd na pro ni nepříjemné články uveřejněné v Újezdském zpravodaji, či magazínu OKO.

Grázl a gauner

Zajímavý je s ohledem na ostudné a zcela nepřístojné chování manželky místostarosty Roušara Zity Kazdové zejména sloupek „Uvádíme na pravou míru vyjádření občana Jiřího Lameše o sloupku místostarosty Roušara“, v němž p. Roušar zcela nesmyslně obvinil spolek OKO za to, že ho jeden z občanů Újezda nazval v uzavřeném prostoru před skupinkou 6 lidí grázlem a gaunerem. Pan Roušar této záležitosti věnoval v ÚZ 6/2016 dokonce celý svůj sloupek zastupitele, kdy v rozporu se skutečností zneužil oprávněného hněvu občana k očeřování spolku OKO.

Přijde stejný metr?

Nyní by tak ale měl p. Roušar stejný sloupek věnovat vulgárnímu chování své manželky

Zity Kazdové, která při otevření vernisáže „Voda živá“ v Újezdském muzeu v dubnu 2017, na kterém se podílel politický spolek Újezdský strom, vulgárně urážela velmi obtížně publikovatelnými výrazy členy spolku OKO, a mně dokonce vyhrožovala zabitím, což nyní řeší přestupková komise.

Vulgární Zita

Přestože se Z. Kazdová snažila celou věc překroutit v ÚZ tvrzením o jakési „kontaktaži“ a její věrný druh P. Mach eufemisticky psal do ÚZ, že: „Jaké zoufalství musí vyprovokovat ženu, která s odvahou a silou nese svou odestátou bolest, k neuvážnému výkřiku!“, skutečnost je taková, že vulgaritu paní Zity se stávají neúnosnými a obtížně vysvětlitelnými i takovému slovnímu ekvilibristovi, jakým bezesporu její manžel je. Takže pomozte si dále téměř stejnými slovy, která použili radní na naši adresu. Skutečnost je opravdu zábavná:

Pravda je taková, že spolek Újezdský strom byl jedním z pořadatelů vernisáže „Voda živá“ v Újezdském muzeu. V České republice zatím není normou urážet na oficiálních akcích hrubým způsobem občany Újezda. Vulgarismy a nebezpečné vyhrožování není kritikou, ale urážkou, či

dokonce jednáním hraničícím s trestněprávní rovinou.

Pravda je taková, že Zita Kazdová je významným členem spolku Újezdský strom, a tak i když není srozuměna s kroky členů Spolu OKO, měla by se ve veřejném prostoru chovat slušně (zvláště, když byla kurátorkou výstavy).

Pravda je taková, že spolek Újezdský strom není apolitický spolek a zmíněnou akci i jiné akce používá k prezentaci svého hnutí a názorů, které transformuje do politické strany OÚ, se kterou je personálně propojen.

Nezbývá nám tak, než slovo od slova použít i závěrečná slova pana Roušara v jeho sloupku: „Takže, milý Újezdský strome a jeho členové, pokud si představujete přispívání ke zkvalitnění životních podmínek v Újezdě, jak máte ve stanovách, formou urážek a nenávistných osobních výpadů, je to vaše prohra. Dál se ponořujte do nenávisti a hlouposti, kterou se obklopujete a šíříte. A až budete opět říkat, to Újezdský strom ne, to dělá jen ten a ten, moc lidí vám už neuvěří.“

Jiří Lameš

Netransparentní dotace

Při rozdělování veřejných prostředků je naprosto nezbytné, aby celý proces přidělování dotací byl podle schválených pravidel, transparentní a otevřený - a to i při zpětném nahlížení a ověřování. Nechtěně jsme tyto postuláty otestovali při podání našich projektových žádostí o dotace.

Trest za aktivitu

Podali jsme celkem čtyři projekty s žádostmi o dotaci, neboť v podmínkách „Program pro poskytování dotací“ je taková zvláštní, „roušarovská“ věta - „Žadatel může předložit nejvýše tři projekty v rámci dotačního programu jedné výzvy“. Jelikož vyhlášeny byly celkem tři dotační programy (sportovní aktivity, nesportovní aktivity a prorodinné aktivity se sociálními a zdravotními službami), nabyli jsme dojmu, že bychom mohli podat až 3 x 3 žádosti. A kdyby ne, v podmínkách je ještě uvedeno: „Všechny zaevidované žádosti projdou kontrolou formální úplnosti žádosti, kterou provede odbor OŠKMA21 ÚMČ Praha 21“. Žadatel je povinen na vyzvání odstranit nedostatky žádosti...“ To nás uklidnilo. Když bude něco formálně špatně, odbor úřadu nás vyzve k nápravě.

Ale nevyzval. Podle něho tedy vše bylo v pořádku a projekty předal dotační komisi k ohodnocení. Ta projekty také nevyřadila, všechny ohodnotila a poslala radě

MČ k závěrečnému schválení. Ale ouha. Přidělení byť jediné dotace nakonec neschválila rada MČ s odůvodněním, že jsme podali jeden projekt navíc. Projektová aktivita tedy byla stejně jako loni „po zásluze“ potrestána.

Závěr: Dotační komise ani odbor úřadu nepostupoval podle schválených pravidel. Jeden neměl projekty vůbec přijmout a druhý vůbec hodnotit pro překročení limitního počtu podaných projektových žádostí. Jelikož se tak ale nestalo, neshledala komise ani odbor úřadu porušení pravidel. Oba se tak ztotožnili s naším výkladem o limitním počtu projektových žádostí a odhalili tím buď diletantství odboru a komise, nebo rady MČ. U té je ale nutné ještě připočítat nenávistnou variantu politické zvůle vůči Spolku OKO, neboť rada následně ukázala, že porušení pravidel jí vlastně vůbec nevádí. Stejně jako loni.

Tehdy podal svoji žádost o dotaci po termínu stanoveném pro podání žádostí Školní sportovní klub, tentokrát zase místní fotbalisti. Tuto žádost například dotační

komise vůbec neohodnotila. Přesto oba subjekty dotaci obdržely. I tentokrát tedy zafungoval dvojí politický metr, bez ohledu na schválené dotační podmínky. Tak k čemu se pak schvalují a vyhlašují? Na podání žádostí je několik týdnů a poslední den přece není dnem pro podání žádostí, ale krajním dnem, hodinou dvánáctou! Odevzdávání čehokoliv na poslední chvíli je pouze takový obecně rozšířený nešvar.

Trest za kvalitu

Přestože jsme ve třech případech podali stejné projekty jako loni, a těm v loňském roce komise po vyhodnocení navrhla přidělit 3 x 50% požadované dotace, tentokrát navrhla jen 40%, 0% a 0%. Na tytéž projekty a při minimálně modifikovaných dotačních pravidlech!! Navíc projekty byly podrobněji rozpracované i s popisy přínosů či rozvoje pro městskou část a zahrnovaly i zkušenosti ze dvou již zrealizovaných projektů kladně přijímaných újezdskou veřejností (úspěšný

Sebevědomý senior, koncerty - první operní recitál v Újezdě a doslova vyprodaný Vánoční koncert). I z toho je vidět, jak silně subjektivní a nebojíme se říci zpolitizované a nedemokratické je přidělování peněz z veřejného rozpočtu.

Ta největší pecka ale je, že mám k dispozici všechny projektové žádosti o dotaci a marně se u projektů snažím nalézt rovné hodnocení a rovné rozdělování peněz podle dotačních pravidel, stejně tak nenacházím žádné obrovské rozdíly mezi projekty, jaké by tedy podle vyhodnocení nejspíš měly být. Proto jsem úřad požádal o poskytnutí hodnocení projektů jednotlivými hodnotiteli. Ale ouha podruhé. Úřad MČ je odmítá vydat!! Prý je nemá. Z e-mailové komunikace s radnicí dokonce plyne, že při schvalování je neměla k dispozici ani rada MČ. Tím ovšem nemohla při svém rozhodování nic porovnat ani ověřit a o schválení dotací rozhodla jenom na základě jedné jediné, konečné (výstupní) tabulky dotační komise, v níž už je u každého projektu pouze jedno hodnotící zprůměrované číslo. Nikoliv dílčí hodnocení, které by ukázalo, jak komise k výsledkům vůbec došla. Jde vsutku o zajímavý přístup řádných hospodářů k rozdělování veřejných prostředků. Zcela se tím vytrácí radnici proklamovaná transparentnost, chybí možnost zpětné kontroly a nelze takto ani odhalit konkrétní nedostatky v systému hodnocení.

Závěr: Jestli se tím tedy skutečně něco otevřelo, tak nikoliv úřad, ale prostor pro zneužívání politické moci, nerovné nakládání s finančními prostředky, manipulaci

a korupci. Tedy přesný opak slov, kterými především pánové z Otevřeného Újezda pomalu v každém zpravodaji cynicky vymývají občanům mozky.

Trest za stejnost

Projekt parametricky naprosto stejně zpracovaný jako naše projekty odevzdal i jiný spolek a jeho projekt byl velmi dobře ohodnocen!! Závěrečné srovnávací hodnocení mezi projekty tak buď vůbec neproběhlo (je jedno zda záměrně, či nikoliv), nebo proběhlo podle politického scénáře.

Závěr: Zde už nelze ani pochybovat, že dotace slouží současnému vedení na radnici i jako nástroj k udržení politické moci. Tím se také vysvětluje, proč nechce úřad dílčí hodnocení předložit ke kontrole. Radní MČ se tím propadají do ještě většího bahna politické korupce.

Je na čase neustále zdůrazňovat, že současní lidé ve vedení radnice si nezaslouží ve volbách 2018 dostat Váš hlas. Proč?

Dotace jako politikum

Momentálně upadli v nelibost u radních místní kynologové. Těm odmítla rada MČ dát dotaci na celoroční provoz se zdůvodněním, že jim dala výpověď z pronájmu pozemku, který patří Praze. Jde o naprosto nerelevantní a absurdní argument. Zprvým má samotná výpověď 12měsíční výpovědní lhůtu (tedy celoroční), ale hlavně, kynologové opuštění Újezda nikde nedeklarovali. Jak se nakonec ukazuje,

po vynuceném opuštění obecního pozemku mohou nadále zůstat ještě na sousedních soukromých pozemcích. A tohle naši skvělí radní velmi dobře vědí. Svým rozhodnutím tak spíše mimoděk prozradili, že jejich hlavním přáním je likvidace současné organizace a uvolnění obecního pozemku pro jiné účely. Jaké? To naznačil na březnovém ZMČ radní Jeníček, když pravil, že stávající kynology by na cvičišti mohli nahradit jiní pejskaři. To je ovšem velmi závažná informace zavánějící korupcí a v rozporu s podepsanou koaliční smlouvou, kde jsou naopak slova o spolupráci a podpoře spolků.

Hodnocení

V bodovém hodnocení mohly projektové žádosti získat maximálně 50 bodů. Kdo jich získal nejvíce, získal i největší procento požadované dotace. Přidělený bodový rozptyl u všech žádostí byl 24 – 46 bodů, u projektů s méně než 30 body byla stanovena dotace 0%, resp. 0,-. Nejlépe a nejhůře ohodnocený projekt každým z pouhých pěti hodnotitelů zvlášť byl vyřazen ze závěrečného zprůměrování. Tedy výsledek dotační komise stojí pouze na třech hodnoceních. Tento systém ale nahrává účelovému sestavování komise, kdy jeden člen komise nepatřící k příznivcům vedení radnice nic nezmění, ale na oko komise vypadá demokraticky. Práci pana Roušara nelze přehlédnout.

Petr Duchek

Paidagogos

Ten, který vede děti.

Jsem nezkušené neznalé dítě. Přijde-li kdos, co by pedagog, aby mne mohl vést, musí mi podat ruku a já jemu taktéž. Vzniká vztah, který je založen na důvěře slepce k vidoucímu. Jako nezkušený bych se měl pod vedením naučit vést sám sebe a rozpoznávat správný směr, čili oba společně urazíme velký kus cesty. *Slepce, jenž šlápl špatně, nelze nic vyčítat, nikdo se nenarodil vědoucí a obratný, pády jsou zpočátku nevyhnutelnou zkušeností.*

Učitel by měl žáka svědomitě vést, aby nepadal, a chyby žákovy by měl trpělivě napravovat, cvičit jej k dokonalosti, a ne jej shazovat a plísnit jej za přirozenou neobratnost. Učitel ale své poslání pojímá jinak. „Já tě, ty líný a debilní slepce, přezkušuji z toho, co máš už dávno znát - umět! (Co jej učitelé pořádně nenaučili.)

To je ovšem od učitelky nízká zlomyslnost. Neodvedl řádně svou práci a ztěžuje-li si, tak v podstatě na svou neschopnost žáka naučit, být jen tomu základnímu. (Poté rodina a různá doučování látají učitelkovu neschopnost a lajdáctví.)

Co ale žák? Když pozná po prvních pádech, že chyba vlastně není jen jeho, jak mu vtluče okolí do palice, a že učitel čeká na chybu, tak zaujme obranný postoj. Žák přece nepodá ruku někomu, kdo jen vyčkává, až si natluče nos, a ještě se nádvkem dočká nespravedlivého hodnocení a slovních urážek! Už rádoby vůdci nedůvěřuje a razí si různé cestičky sám. (Ani ty nemusí být správné.)

To se ovšem dotkne blbého učitelky, jenž o to zvýší tlak na přezkušování a navíc mu vymýšlí důmyslné tresty. Žák ale vnímá takovou úctu jako zlou a nespravedlivou krávu!

Kdo z vás si myslí, že se jejich ruce ještě setkají?

Není-li vedeného, není ani vůdce!

A ještě jednou opakují: *nelze vyčítat slepci chybný krok!* Lze jej naopak trpělivě naučit, aby chybu nečinil. To je skutečná odměna učitelova, jeho žák umí, dělá pokroky. Kdežto polovzdělaná, hysterická učitelka za svou profesní

neschopnost a psychickou labilitu trestá někoho, koho už poškodila z hlediska vzdělání, ještě podruhé hrubostí a krivdou! Tak se ze školy stávají toliko sestřenice pastáku a ze zastánců učitelské neschopnosti nebezpečná hovada vhodná do ústavu.

Škoda, že škola už není stánkem vzdělanosti a chrámem poznání! Škoda, že ve škole k sobě nemají lidé blíže!

Košť Dobroljubov

inzerce

NOVĚ OTEVŘENÝ PSÍ SALÓN

Pilovská 1578 - vchod z Brzické ul., Újezd nad Lesy

www.facebook.com/psi.salon.Noblesse
e-mail: noblesse2017@seznam.cz

mob.: 602 507 838

Péče o srst v značkové italské kosmetice
Iv San Bernard

Profesionální a pozitivní přístup zárukou!

Ani VELKÝCH, ani hodně zacuchaných
psů se nebojíme

Proč kantoři odcházejí?

Jedna z věcí, která momentálně rodiče nejvíce zajímá, je dozvědět se, proč učitelky z naší ZŠ odcházejí. Nejde ale jenom o současné odchody, ale i minulé. Existují kromě osobních důvodů (stěhování, věk, lepší práce...) i jiné? Které? V Oku č. 6 jsme přinesli rozhovor s pí učitelkou Konrádovou, bývalou učitelkou naší ZŠ. Z rozhovoru bylo patrné, že ve škole něco není v pořádku. Ona sama ze školy musela odejít. V minulosti jsem osobně mluvil s několika dalšími bývalými učitelkami a pracovníky školy, ale odvahu promluvit veřejně o všech důvodech odchodu ze školy nenašly. Nedávno opustila základní školu pí učitelka Howe, jejíž příběh jsme v minulých číslech částečně sledovali. Požádal jsem o rozhovor ji:

Jaké důvody Vás vedly k odchodu ze ZŠ?

Nespokojenost s prostředím, kde se lidé nesnaží přemýšlet o své práci dál, než jen tak, aby si splnili své základní povinnosti (často pouze formální - napiši známky, odvykládám látku, víc nic až na nějaký povinný výlet či školu v přírodě...). Navíc nemohu pracovat s kolegy, kteří lžou a manipulují - například tvrdí, že kvůli mně odešly ze školy dvě dívky, což není pravda, nebo že jsem se s předchozí školou soudila. Ani to není pravda. Prostě si vymýšlí. A pak, přestěhovala jsem se. Ale až poté, co jsem vzdala možnost dobře pracovat na této škole.

Je pravda, že jste při práci na školním časopisu manipulovala pracemi žáků?

Ne. Žáci psali buď samostatně a své práce mi poslali emailem (mám je uložené), nebo psali ve škole při hodinách slohu. Všechny práce byly uveřejněny se souhlasem autorů uveřejnit svůj podpis. Povídka pod pseudonymem Johnny Pěnkava vznikla jako reflexe nad diskusemi se žáky a vlastním pozorováním toho, jak žáci vidí učitele. Byla to vlastně taková kolektivní práce, kterou potom jeden člověk sestavil. Ovšem pocity a názory žáků jsou učitelům nepříjemné, a než by si připustili, že se tak žáci mohou cítit, tak raději někoho nařknou z manipulace.

Proč už časopis dál nepokračuje?

Časopis i žákovský parlament může úspěšně fungovat pouze tehdy, pokud učitelé berou žáky a jejich orgány (parlament, časopis) partnersky, pokud žáci mají důvěru, že se učitelé budou jejich názory a pocity zabývat. Pokud mají žáci zkušenost, že jejich názory jsou bagatelizovány či zesměšňovány až trestány, pak nic psát nebudou, parlament bude jen formalitou, která žáky nudí a rozčiluje, protože situaci žáků a jejich pocit zmaru nezmení.

Je pravda, že vy nemáte u dětí takový respekt jako učitelé s dlouholetou praxí?

Co je to respekt? Já nestojím o respekt vyplývající hlavně z povinnosti, ze zastrasování. Od dětí slyším, že učitelé si vynucují poslušnost křikem, hrozbami, nadávkami, dokonce fyzickým napadáním, děti se jich bojí. Kam takové vzdělání může vést? Takto získaný „respekt“, takové „vzdělání“ odsuzují jako porušování práv dětí.

Jakou cestu tedy volíte vy?

Vzájemný respekt. Respektuji, že dítě může mít své potřeby, své individuální zájmy a nikdo nemá právo ho nutit dělat něco, na co není připraveno. V dnešní době není potřeba mít v hlavě encyklopedii, v dnešní době (jako ostatně vždy) je možno uspět, pokud máte jasnou, co vás baví, v čem jste dobří, co vás zajímá a pak se v tomto rozvíjet. Pokud dítě, člověk, najde, co ho opravdu baví, naučí se kvůli tomu i spoustu dalších věcí, aniž by ho k tomu někdo musel nedůstojně nutit.

„Nás už propouštějí. Konečně budeme moci poznat myšlenky i praxi J. A. Komenského.“

Proč podle vás nejde takovou změnu u nás uskutečnit?

Učitelé si příliš zakládají na tom, že oni jediní mají patent na to, co je potřeba, co budou děti v životě potřebovat. Navíc učí způsobem, který je pro děti příliš pasivní, příliš nudný a diskriminační. Rodiče nemají čas se nad věcmi opravdu zamyslet a uvědomit si, že škola, ve které se děti nudí, kde se necítí dobře, není místem, kde by se opravdu dobře mohly připravit na život. A protože si rodiče něčím podobným prošli a přežili to (i když s následky, které si ani neuvědomují), mávnou na nářky svých dětí rukou a řeknou, že to prostě musí také přežít, že vysvědčení je důležité pro přijímačky, pro další studium, maturitu. Vlastně rodiče odkládají skutečný život, skutečné učení až po tom, co jejich dítě školu ukončí. Já rodiče chápu: chtějí pro své děti kvalitní vzdělání. Bohužel pokud děti učení nebaví, žádný dril jim kvalitu nezajistí. A pokud rodiče své děti nebrání, nevyžadují to nejlepší vzdělání, pak se situace nezlepší, protože učitelé vědí, že si mohou dělat, co chtějí. Pokud není zájem od rodičů, od zřizovatele, od vedení školy, učitelé sami se měnit nebudou. Budou si chtít obhájit to své příjemné teplíčko, které je nenutí na sobě něco měnit.

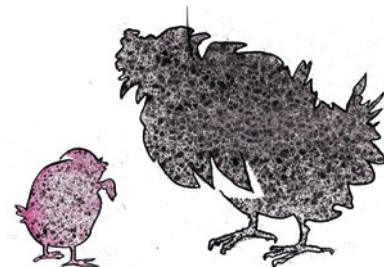
Jsou učitelé v náhledu na fungování školy jednotní, nebo zde dochází ke generačnímu střetu, kdy služebně i věkově starší učitelé odmítají změnit zavedenou praxi a zkoušet nové učební postupy?

Neznám dobře situaci na I. stupni. Na II. stupni jsou učitelé jednotní, žádné generační střety nevidím. Jádro učitelského kolektivu na II. stupni je tak přesvědčeno, že jejich způsoby a metody

jsou ty nejefektivnější, že přichází noví učitelé se buď podřídí (v podstatě rádi), nebo odejdou. Odešlo hodně mladých učitelů, o kterých jsem slyšela od dětí, ale jménem si pamatuji pouze paní učitelku Bracháčkovou, kterou jsem kontaktovala a která mi potvrdila, že odešla ze školy i ze školství, protože ve škole nic změnit nešlo a ona nechtěla skončit jako člověk, který nemá rád děti.

Cítíte u vedení školy snahu o nějakou změnu, nebo spíše docházelo k udržení status quo za každou cenu?

Rozhodně necítla. Podle mne vedení nezajímá, jak se děti cítí. Chce pouze disciplínu, slepou poslušnost a dále ukazovat své úspěchy, které často ani nejsou dílem školy, ale přirozeného talentu dětí. Vedení školy absolutně nemotivuje ke změně náhledu na učitelskou práci, nemá zájem o dialog s učitelem, který se zamýšlí nad tím, proč děti škola nebaví, a chce přijít na to, jak je toto možné zlepšit. Raději kryje učitele, kteří neváhají na děti křičet, nadávat jim do hovad a ptát se jich, proč se chovají jako debilové. Takové podmičky, myslím, odradí od lásky k učení mnoho lidí, nejen dětí. Vinu pak škola svaluje na rodiče, kteří prý neumí své děti vychovat.

A řvala na něj: „Drž hubu, debile!“

Je současné vedení školy schopno změnit školu ve školu moderní a přátelskou vůči dětem?

Věřím, že každý se může změnit. Bylo by i načas po všech přehmatech, které už paní ředitelka způsobila. Překážkou je, že se všichni učitelé navzájem podporují v názoru, že chyba není na jejich straně.

Myslíte, že je v podmínkách naší školy vůbec možné uvažovat o nějaké formě vzdělávání, jako například ve svobodné škole Summerhill?

Pokud by vedení prošlo zázračnou proměnou a dostalo na školu mnoho učitelů s otevřenou myslí, pokud by rodiče takovou formu učení podpořili, pak by to samozřejmě možné bylo. Velikost školy podle mne překážkou není. Všem dětem to moc přeji a tímto je srdečně zdravím a přeji krásné prázdniny.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám více radosti z dalšího pracovního pokračování. Škoda jen, že tentokrát již mimo školství.

Petr Duchek

Entomolog

Jedno předvánoční nedělní odpoledne kroužím Klánovickým lesem na své obvyklé procházce se psem. Už se bude brzo stmívat, a tak si užívám onu krásnou atmosféru samoty v lese, já i pes. Najednou z boční pěšinky vyjde postava oblečená do zeleného, možná hajný či lesák. Má však zvláštní výbavu. Táhne za sebou ruční tašku na kolečkách (pro pamětníky důchodka), nebo spíše jen její železnou konstrukci, na které jsou zavěšené různé tyče a jiné pomůcky. Blíží se, zvědavost mě pohání. Najednou z ní něco vyloví, co vypadá jako pytel na brambory, a následuje par kroků stranou přes malý příkop ke kmeni jednoho stromu, kde pytle prohrabává spadlé listy a větve a pak je opět vyndává zpět. Už to nevydržím a pouštím se do rozhovoru se staříkem. „Promiňte, ale co to tady děláte?“

Stařík se pomalu narovná a já se zadívám do moudrých očí, co už toho hodně pamatují. „No, já už za nimi nahoru nevylezu a tak počkám do zimy, až oni slezou dolů, a tam si je pochytám. Někteří mají jen pár milimetrů.“ No jasně, brouci, je to entomolog. Teď to vidím, v ústí toho pytle je totiž zabudované síto, přes které je listí proséváno a drobné částice se zachytí dole v pytli. Na otázku, jak dlouho se této činnosti věnuje, odpoví, že už nějakých 70 let. Nechci být dotěrná, a tak si v hlavě rychle promítnu, že už mu v lepším případě bude 80, pokud začal sbírat jako dítě, ale dost možná i k devadesáti. Komu čest, tomu čest. Dále se dovídám, že „klánovičák“ dělá dost dlouho, a tak mě zajímá, zdali se nesetkal za poslední dobu s nějakými změnami v druzích zdejších malých obyvatel, mám na mysli nějaké invazní druhy apod. Dovídám se však, že nejdůležitější je chránit biotopy. Sám prý svého času zasahoval do schvalování zákona o ochraně ohrožených druhů, ale brouci se bohužel dostali do jednoho pytle s obratlovci, a to je hrozná škoda. Velké zvíře je možné okroužkovat a chránit ho jako samostatného jedince. U hmyzu je potřeba chránit celý biotop. To konkrétně může souviset s těžbou dřeva.

Stařík vzpomíná na situaci, kde domlouval zdejšímu lesnímu inženýrovi, aby si klidně pokácel ten pěkně rostlý buk, z kterého budou pěkné fošny. Ale ať nechá být ten starý zkroucený dub, který bude útočištěm pro oplodněnou samičku, která do něj zaleze a naklade vajíčka a larvy pak mají o potravu vystaráno. S inženýrem však tenkrát nebyla žádná domluva, to víte, dva rozdílné světy a pohledy na les. Rychle mě napadne se pochlubit, že jsem tu jednou na cestě našla tak krásného brouka, co byl velký jak malina, celý smaragdový a ve slunci měl totálně nablýskané krovky. Dovídám se, že se jednalo o zlatohlávku (*Cetonia aurata*). Ten už je prý vzácný, skoro tak vzácný jak náš nejpřísněji chráněný brouk roháč (*Iucanus cervus*), za toho prý zaplatíte i 5 000 Kč, pokud vás s ním někdo přistihne a udá. Ale přitom se může jednat už jen o odkopulovaného samce, který leží na zádech a mává nohama. No, už to má za sebou a v souznění s přírodním zákonem

jen čeká na smrt. Tak prý raději chraňte ty staré ztrouchnivělé stromy a pařezy, i ony jsou stále nositeli nového života.

Než se rozloučíme, tak mě starý entomolog vybaví úvahou o naší společnosti: „Říkal to starý profesor Roubal, já mu tehda nevěřil, ale dnes si myslím, že měl pravdu. Tvrdil, že v lidské společnosti je jen 20 % schopných jedinců, 12 % z nich jsou ti, kteří jsou schopni všeho a zbylých 8 % pak těch dobrých, kteří své schopnosti a nadání položí za správnou věc.“ Snad pesimismus stárí, pomyslela jsem si. Raději bych věřila v 80 % schopného dobra. Ale kdo ví, za pár let...

Lucie Nielsen

Uplynulo několik týdnů a šel jsem s Lucií do lesa kvůli přípravě „naučné“ vycházky. Potkali jsme tentokrát jiného entomologa a dali se s ním do řeči. Povídali jsme si o střevlíčích a domluvili rozhovor. Při povídání o starém pánovi jsme se dozvěděli, že Lucie měla tu čest s panem doktorem Jaromírem Strejčkem, ročník narození 1925, který je velkou kapacitou a je součástí „Paměti národa“. Klobouk dolů. Zvažovali jsme jeho pozvání do Újezda, ale nakonec jsme od záměru ustoupili s ohledem na vysoký věk Pana entomologa.

A o čem jsme si povídali, tentokrát s jiným entomologem, panem Petrem Veselým?

Kde se právě nacházíme?

Jsme na poměrně nenápadném návrší významného krajinného prvku (dále VKP) na ploše necelé 0,4 ha ve východní části Prahy. Jde o jediné místo v Praze, kde jsou chráněny cenné fragmenty psamofilní flóry a fauny. Území je významné botanicky a je zřejmě reliktem krajiny hluboké minulosti. Je velmi pravděpodobné, že podobný charakter měly dříve i velké části území dnešního Klánovického lesa.

Existují nějaké důkazy o neměnnosti území VKP?

Ano, prakticky ve stejné podobě je patrné jak na historické mapě z let 1836–1852, tak i na leteckém snímku z roku 1953.

Co zdejší fauna střevlíkovitých brouků?

První údaje týkající se prokazatelně území VKP pocházejí až z roku 1977 ze sběru dr. Jaromíra Strejčka. Ten zde opakovaně systematictější sbíral ještě v následujících letech 1978–80 a položil tak základ k dalšímu zkoumání. V následujících letech 1981–82 zde několikrát sbíral dr. Marion Mantič. Z území VKP téměř jistě pocházejí i nálezy Miroslava Rešky z let 1970–71, byť bez uvedení přesnějšího místa. Z druhového složení nálezu to však lze odvodit. Sám jsem lokalitu poprvé navštívil v roce 1984 a později několikrát i v letech 2002, 2004, 2007 a 2010. V roce 2013 se konal první inventarizační průzkum a letošní průzkum je jeho opakováním. Výsledky budou známy až v listopadu.

Z průběžných poznatků se zatím zdá, že stav lokality se nijak zásadně nezměnil.

Kolik druhů je zde zastoupeno?

Za celou dobu sledování území je zde evidováno 140 druhů. Pro srovnání například na soutoku Vltavy a Berounky je 129 druhů. Zde se však jedná o 39 % všech druhů žijících na území Prahy a jde nesporně o jednu z druhově nejbohatších a nejzajímavějších lokalit v ČR.

Čím je ještě oblast ojedinělá?

Psamobiontní druh *Harpalus picipennis* nikdy jinde v Praze nežije. Navíc je velmi neobvyklé, že je zde společně s podobným, ale mnohem běžnějším xerofilním druhem *H. pumilus*. Podobně je tomu s dvojicí druhů *Harpalus anxius* (*psamobiont*) a *H. subcylindricus*.

Z výsledků letošního průzkumu je zřejmé, že současný stav VKP umožňuje existenci neobyčejného počtu druhů i jedinců střevlíkovitých brouků.

Území je velmi cennou a zachovalou přírodní lokalitou.

Může existenci VKP něco ohrozit?

Třeba prasata, neboť ta mohou nekontrolovatelně a jednorázově narušit značnou část povrchu VKP, jak bylo pozorováno v loňském září.

A lidé?

Samozřejmě také. Proto jsme raději, když se lokalitě davy spíše vyhýbají.

Děkujeme za rozhovor a přesné místo ojedinělého místa výskytu střevlíkovitých raději nezveřejňujeme. Nejen kvůli vandalismu, ale protože je jedním z cílů naší vycházky 24. 6. 2017. Můžete se k nám přidat.

Poznej svůj Újezd a jeho okolí

Zveme Vás na poznávací vycházku v sobotu dne 24. 6. 2017. Sraz je v 9 hodin u dětského hřiště v Pilovské ulici, vedle tréninkového fotbalového hřiště. Plánovaná doba vycházky je asi 3 hodiny, vhodná je obuv do lesa, trasa ale není náročná.

A co uvidíme?

Když budeme mít štěstí, tak sovu na komině. Pokud se neztratíme, tak poutní místo zjevení sv. kříže. Budeme-li koukat i na zem, možná nezapomeneme o lesní mraveništi. Pocvičíme představivost a z terénu krajiny budeme hádat, co v ní kdysi stálo. Zamyslíme se nad vznikem záhadných děr v terénu a navštívíme kultovní ďáblovlo místo s jinou vegetací a „dábelskými“ vlnami v terénu. A jestli nás čert neodnese, skončíme u neobvyklého místa výskytu brouků, kde je podle esoteriků průchod do jiných dimenzí. Citlivější lidé zde zaznamenají silnou vzeštnou složku prasíly.

Lucie Nielsen a Petr Duchek

Existuje cenzura v Újezdském zpravodaji?

Je to velké zklamání, ale stále ano. Pomiňme fakt, že v pravidlech pro vydávání jsou body, které cenzuru de facto legalizují a podle potřeby jsou zneužívány. Zásadním spouštěčem cenzury je, že se v článkách objeví něco, co se nelíbí establishmentu radnice (nepochybujme o tom, že někteří lidé z vedení radnice mají články k dispozici dříve, než vyjdou). Cenzura má i různé formy. Někdy dojde ke změně, nebo neotištění titulků u článků, jindy naopak k otištění článků, které by při porovnání s články zakázanými neměly vůbec vyjít. To jsou takové ty články jakoby napadající, očividně nepravdivé, týkající se osobních sporů apod. Ale napsal je někdo, kdo patří k příznivcům vedení radnice. A ten může v článku i třeba lhát, co hrdlo ráčí. Vysvětlením takových tiskových nerovností může být například pohled šéfredaktora na výpis z bankovního účtu, který mu pravidelně připomene, jaké má politické zadání. O nezávislosti a svobodě veřejného periodika se bohužel v bankovním výpisu nic nedočte.

Pokud se neúčastníte veřejného dění a věnujete se spíše odborné, konkrétní věci, o které publikujete, obvykle se vás potíže s cenzurou netýkají. Sekáte-li tzv. latinu, nebo držíte-li krok i ústa s politickou „elitou“ na radnici, máte též prostor otevřený. Problém nastane, když začnete otvírat oči sobě, jiným, když budete osobití, sví. Vybočíte prostě z davu, který se navíc snažíte informovat.

Paradox Voltaire

„Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit Vaše právo to říkat.“ „Pane abbé, nenávidím to, co píšete, avšak položím život za to, abyste to mohl dál psát.“ Dva citáty, které jsou přisuzovány Voltairovi. Jde ale o paradox. U prvního neexistuje důkaz autorství, u druhého naopak spíše důkaz, že kterého plyne, že autorem právě není. Přesto jde o velmi známé citáty, které by měly být vytesány do kamene, vsazeného u nás do zdi školy i radnice.

Dovolte mi proto seznámit vás s příběhem jen jedné cenzury za všechny.

Zita Kazdová ve Zpravodaji

V ÚZ 5/2017 na straně 9 vyšel článek od pí Zity Kazdové (manželky místostarosty Roušara) ohledně prameniště Běchovického potoka i s fotografií Základní vodohospodářské mapy s popisem.

Újezd na Základní vodohospodářské mapě z roku 1994. V levé dolní části je patrné prameniště Běchovického potoka. Modré přerušované čáry v ulicích jsou příkopy a meliorace, dnes nahrazené kanalizací. Na tento článek jsme panu šéfredaktorovi zaslali příspěvek do červnového zpravodaje:

Oprava klamu

Není tajemstvím, že Spolek Oko má závažné výhrady k projektu Otevřeného Újezdského STROMU „Revitalizace prameniště Běchovického potoka“. Projekt zasahuje do veřejného prostoru i rozpočtu. Ve zpravodaji bohužel není dost prostoru pro detaily, nicméně není lepšího důkazu pro oprávněnost naší kritiky, než když jej proti sobě zveřejní sami tvůrci projektu.

V minulém ÚZ byl organizátorkou projektu (Z. Kazdová) otištěn výřez mapy (str. 9) s popisem: „**Újezd na Základní vodohospodářské mapě z roku 1994. V levé dolní části je patrné prameniště Běchovického potoka. Modré přerušované čáry v ulicích jsou příkopy a meliorace, dnes nahrazené kanalizací.**“ Jen v této části je uvedeno několik klamavých informací, které uvádíme na pravou míru:

1. Na mapě nejsou přerušované čáry, ale čerchované.
2. Tyto čáry neukazují příkopy, meliorace a kanalizaci, ale hlavní vodovodní řady.
3. Patrnost prameniště (natož pobočných pramenů) je více než sporná. Na mapě je totiž zakreslen pouze upravený vodní tok – od svého počátku.
4. Úpravou jsou myšleny například betonové prefabrikáty – vyústění melioračního potrubí.
5. Prameniště ani samotný potok nejsou v celém mapovém listu vůbec popsány (viz zákres u jeho západního rámu). Jak tedy z mapy autorka vyčetla zveřejněné informace je záhadou, nebo spíše fabulací.

A tak je to s celým projektem. Autoři vidí v mapě to, co v ní vidět chtějí, a mlží. To lze nevidět jedině se zeleným myšlením. Ne všichni však mají v hlavě jenom zelený strom.

Petr Duchek, Spolek Oko

Po cenzuře

Z celého příspěvku však vytvořil pan šéfredaktor Hruška toto:

OMLUVA

V minulém čísle ÚZ došlo k nepříjemné chybě v popise k výřezu mapy na str. 9. Druhá a třetí věta měla znít takto: „V levé dolní části je zakreslen upravený tok Běchovického potoka. Modré čerchované čáry v ulicích jsou hlavní vodovodní řady.“ Čtenářům se omlouvám a za upozornění děkuji P. Duchkovi.

B. Hruška, šéfredaktor

Červnový čtenář tak nabyt dojmu, že jsme vlastně upozorňovali na nějaký nepodstatný a drobný překlep.

E-mailová přestřelka

Jenomže tomu předcházela tato e-mailová komunikace s panem šéfredaktorem (zkráceno):

13. května 22:12 Dobrý večer, pane šéfredaktore! Posílám opravný článek za Spolek Oko. Žádám Vás o potvrzení přijetí, a zda nic nebrání jeho otištění. Děkuji. Petr Duchek

14. května 21:07 Vážený pane Duchku, článek za OKO není možné otisknout. Je totiž celý založen na premise, která je zcestná. Autorkou popisky k výřezu z mapy není paní Kazdová, ale já. Stejně tak jsem vybíral i přiloženou mapku. Ohledně samotné výřezu - není pravda, že by tam Blatovský potok neměl název.

14. května 23:22 ... podle jakého ustanovení v pravidlech pro vydávání ÚZ není tentokrát možné otisknout článek za Oko? Tomu, kdo reaguje na otištěné, je srdečně jedno, kdo a proč otištěný příspěvek zvořal. Nicméně, prosím, necenzurujte a článek vydejte. A pod něj, vedle něj, kamkoliv si napište svoje vysvětlení a omluvy. Náš článek reaguje jenom na to, co bylo otištěno. Na chyby v článku, pod kterým je podepsaná Z. Kazdová. Ne Vy. Nebo Vy píšete za paní Zitu i články? To asi úplně ne, ale pokud dodáváte foto a popisky někomu k článku, tak máte uvést, kdo je autorem foto a popisky. Třeba redakce, archiv zpravodaje apod. A tohle jako novinař přece musíte vědět. Jinak jste zralý na odvolání.

A musíte prominout, ale vůbec jste to s tím potokem nepochopil. Pletete si Blatovský potok s Běchovickým... Nevyznat se ve vodohospodářské mapě, psát o vodě a brát granty na prameniště můžou jenom vodní diletanti.

15. května 10:55 ...víc je ale přeci jednoduchá - v popise k mapce došlo k chybě, vy jste na ni upozornil a na mně jako na autorovi popisky je nyní otisknout omluvu, v níž vám za upozornění také jmenovitě poděkuji. A také uvedu, že autorem popisky jsem byl já.

Co se týče zbytku vašeho textu, pak je to spor osobní a soukromý s paní Kazdovou, netýká se obecní problematiky.

15. května 11:43 ... víc je opravdu jednoduchá. Otisknete omluvu jen za chyby, které jako chyby Vy uznáte. Tedy dvě (čáry a řady), místo pěti. Vyloučíte tím polemiku. To prostě JE cenzura.

Podle pravidel máte totiž spíše požádat o přepracování článku, máte-li pocit, že jde o osobní a soukromý spor. Takže mě zajímá, jak se vypořádáte s námitkami v našem článku v bodech 3 - 5, když 1 - 2 uznáváte??

16. května 14:59 ... můžete mi na poslední e-mail a tento odpovědět? Navrhujeme,

že článek přepracujeme. Napište, zda je tato varianta přijatelná, nebo ani tato ne. Znovu ale upozorňuji, že reagujeme na Vámi zveřejněné a z nynější komunikace vyplynulo, že 3/5 výhrad neuznáváte a proto je odmítáte otisknout. Máte ale zprostředkovat polemiku, nikoliv soudit, co je a není správné.

16. května 16:15 ... v červnovém čísle ÚZ vyjde omluva s novým popisem

k výřezu mapy tak, aby bylo patrné, co zobrazují čerchované čáry a že patrný je počátek toku potoka.

Tedy přesně podle pravidla chyba autora - autorova omluva.

16. května 16:58 Akorát je rozdíl v tom, že my jsme nepsali Vám, že je tam chyba, ale reagovali na otištěné a chtěli uvést 5 věcí na pravou míru. Vy naprosto 3 z nich pomíjíte, jejich otištění jste

úspěšně zabránil. To samozřejmě není podle pravidel, ale jde o osobní záměr, resp. politické zadání. Teta Zita musí být spokojená. Podivné výběrové řízení na šéfredaktora opakovaně plní svůj účel...

A pak se pan šéfredaktor již nadobro odmlčel... I tato cenzura byla dokonána.

Petr Duchek

inzerce

SMLUVNÍ CENY www.sute-pisky.cz

AUTODOPRAVA

Milan Petružálek - mobil: 603 242 142

- ✓ odvoz kontejnerů
- ✓ sutě, odpad, písky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálu
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP

Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů

Tel.: 776 422 227

Dobrá věda dělá dobré předpovědi, špatná špatné

Na internetu najdeme celý seznam špatných předpovědí darwinistické "vědy". Zde je ve zkratce jedna taková chybná předpověď, která ukazuje, že evoluční teorie není věda, ale biologický nesmysl.

Základní předpoklad Darwinovy evoluční teorie je chybný v tom, že neumí DNES prokázat to, čemu věří o MINULOSTI. Například už Darwin si byl velmi dobře vědom, že fakta neprokazují žádnou stromovou hierarchii života, a zápasil s tímto problémem bezvýsledně mnoho let. Věřil, že evoluce musela vytvořit příbuznost podobnou stromové struktuře, ve které nejjednodušší organizmy jsou u kořenů a nejsložitější na koncích větví a podobnost prokazuje příbuznost (homologii) a blízkost v kompetici (soutěživosti). Takový celkový obraz však v přírodě nepozorujeme a především současná genetika tuto darwinistickou hypotézu zcela vymazala. Místo stromu připomíná živá příroda spíše obrázek křoví, které roste na mnoha místech, bez jednoho základního kmene a větví. Darwinisté tento šokující fakt, který popírá evoluci a podporuje oddělené stvoření jednotlivých druhů, jak o tom hovoří Bible, zamlžují spoustou fantastických pojmů, jako je divergence, analogie, homoplasie, konvergence apod. (Desmond and Moore, Ridley)

Proto evolucionisté **MUSÍ** věřit a učit, že se některé, sobě podobné orgány (např. oko), **MUSELY** vyvinout mnohokrát nezávisle na sobě, bez genetické příbuznosti. Jako by v jejich evoluční pohádce nestačil jeden zázrak, musí jich tam být hned spousty. Např. oko medúzy čtyřhranky je svojí stavbou velmi podobné

oku člověka, ale samozřejmě člověk, podle darwinistického mýtu, není blízký příbuzný medúzám a jeho oko se nevyvinulo z oka medúzy. Jeden tým vědců usiloval mnoho měsíců o zjištění, kde je chyba, ale zcela marně (chyba je samozřejmě v samotném evolucionistickém mýtu o vývoji).

Kontakt s medúzou čtyřhrankou je pro člověka většinou smrtelný. Některé se dokážou pohybovat poměrně rychle (6m/s). Mají vyvinutou nervovou soustavu, paměť se schopností omezeného učení. K dispozici mají i 24 očí se sítnicí, rohovkou a čočkou. S chapadly mohou měřit až 3 metry.

Soustředili se na druh zelených sladkovodních řas a na to, zda u nich kompetice (soutěživost) souvisí s jejich evoluční vzdáleností. Závěr jejich výzkumu říká, že: naše výsledky jen přidaly fakta ke vzrůstajícímu počtu literatury, která

prokazuje, že se Darwin zmylil v hypotéze kompetice prokazující příbuznost. (Venail, et. al., 2, 9)

"Bylo to zcela neočekávané. Když jsme viděli výsledky. Řekli jsme si, tohle nemůže být pravda a tloukli jsme hlavami do zdi. Darwinova hypotéza je tu s námi už tak dlouho, jak by mohla být nepravdivá? Když jsme zjistili čísla, která ukazovala, že se Darwin mýlí, byli jsme z toho úplně bezradní. Měli bychom přece mít možnost podívat se na Strom života a evoluce by nám měla udělat jasno, kdo v soutěži vyhraje a kdo prohraje. Jenže znaky, které tuto soutěž řídí, nelze ze Stromu života předpovědět." (Cimons).

A tak se budeme muset vrátit k původní historické zprávě: NA POČÁTKU STVOŘIL BŮH... (Genesis 1)

Pavel Kábrt

www.kreacionismus.cz

Kynologická organizace informuje občany

Nedávno nás oslovil pan šéfredaktor Hruška, který nás požádal o pár informací týkajících se našeho sporu s MČ Praha 21 s tím, že by chtěl napsat článek do Újezdského zpravodaje, v němž by shrnul celý spor z obou stran. Ač jsme tušili, že šéfredaktor zpravodaje nebude tak úplně nestranný, doufali jsme alespoň v to, že v článku uvede všechny informace, které mu poskytneme. Po vydání zpravodaje jsme ale byli velmi nemile překvapeni. Nejen, že neotiskl všechny informace, které jsme mu poskytli, ale i to málo, co zveřejnil, bylo vytrženo z kontextu. Oproti tomu je článek naopak plný informací poskytnutých paní starostkou, není nestranný a dle našeho názoru byl napsán na objednávku vedení radnice. Proto bychom rádi reagovali a uvedli informace uvedené ve zpravodaji na pravou míru. Nic jiného nám ani nezbyvá.

Naše kynologická organizace má s magistrátem řádnou smlouvu na pronájem pozemku zmíněného v článku pana šéfredaktora Hrušky. Magistrát nás nikdy neoslovil, že by v této věci byly nějaké nesrovnalosti.

Pravda je taková

Paní starostka Čechová a pan radní MUDr. Jeníček neúnavně argumentují, že jsme neochotní a neústupní jednat, a proto nám museli dát výpověď. Toto není pravda. My jsme omežili výcvikové hodiny, jasné stanovili pravidla pro parkování aut a venčení psů tak, abychom co nejvíce omezili šíření hluku do obce. Také jsme zrušili některé hlučnější výcviky, i když nám to velmi chybí. Jednali jsme s radnicí i občany. Paní starostka přislíbila další jednání u kulatého stolu, ke kterému však nikdy nedošlo. Místo toho nás pozvala na jednání s ní, na které jsme ochotně přispěchali, abychom věc řešili. Bylo pro nás překvapení, že na jednání byl i právník MČ Praha 21 a radní MUDr. Jeníček. Po tomto jednání jsme obdrželi návrh dodatku ke smlouvě. Tento dodatek obsahuje mnoho podmínek a omezení. Je to čtyřstránkový dokument a rozhodně neřeší jen provozní dobu a „nulový“ nájem, jak paní starostka a pan radní stále opakují veřejnosti. Dodatek je delší než sama původní

smlouva a obsahuje tolik omezení, že bychom vůbec nemohli fungovat. Nabízí se otázka, zda nebyl tento dodatek napsán na zakázku tak, abychom jej vlastně ani nemohli podepsat. Jsme o tom přesvědčeni. Když jsme odmítli tento dodatek podepsat, obdrželi jsme ihned výpověď z původní smlouvy.

O co tu jde?

Pozemek, který má naše kynologická organizace od MČ Praha 21 pronajatý, představuje menší část ploch, které využíváme. Na tomto malém pozemku stojí ale i klubovna, která nám poskytuje zázemí v zimních měsících. V loňském roce jsme na vlastní náklady vylepšili stávající osvětlení, které také leží na tomto pozemku. Dříve byl tento pozemek velkou skládkou, kterou jsme sami odstranili. Kdo má o tento pozemek tak velký zájem? Co s ním bude, až jej opustíme? Záměr s tímto pozemkem MČ Praha 21 občanům doposud nesdělila. Radní MUDr. Jeníček tvrdí, že by jej chtěli pro pejsky z Újezda nad Lesy. Co to přesně znamená?

Evergreen hluku a stížností

Šéfredaktor Hruška zmiňuje v článku stále narůstající hluk a stížnosti občanů. Hluk rozhodně nevzrůstá. Členů (tedy i psů) máme méně než v minulosti a v loňském

roce jsme udělali spoustu výše uvedených změn, které vedly ke snížení hluku. Toto nám potvrdili i občané z přilehlých ulic, se kterými jsme měli možnost mluvit. Těch stížností, o které se radnice opírá, zas až tolik není. V podstatě za celé ty roky píšou stížnosti jen zástupci dvou (tří) rodin.

Veřejnost

Na druhou stranu nás mnoho občanů podpořilo dne 19. 4. 2017 na veřejném fóru, kdy „ZACHOVÁNÍ NAŠÍ ORGANIZACE S TRICETILETOU TRADICÍ NA STÁVAJÍCÍM KYNOLIGICKÉM CVIČIŠTI“ zvolili za nejdůležitější. Vyslechne MČ Praha 21 tyto občany, nebo najde způsob, jak je ignorovat? Naše výpověď je stále platná a nikdo se s námi nebaví o změně. Je tedy veřejné fórum myšleno vážně, nebo jej radnice respektuje, jen když se jí to hodí? Čas ukáže...

Velmi si vážíme podpory občanů. Bojíme se však, že ani přes jejich podporu tento boj nevyhrajeme, ač jej rozhodně nevzdáváme a snažíme se naši organizaci zachránit. Moc prosíme, podpořte nás i v následujících týdnech, budeme to potřebovat. O způsobu podpory vás budeme ještě informovat. Moc děkujeme.

**Základní kynologická organizace
Praha 21 – Újezd nad Lesy**

Co je to za lidi?

Na sporu kynologů s radnicí mě fascinují stále nové informace, které se ke mně dostávají. A nestačím se divit. Především žasnu nad způsobem, kterým vedení radnice spor řeší. Kladu si otázku, o co lidem ve vedení Újezda nad Lesy vlastně jde? Využil jsem proto postavení zastupitele a informoval se. Spojoval jsem svoji skrovnou investigativní zkušenost s trpělivým nasloucháním a pozorováním. V krátkosti čtenáře seznámím s částí toho, co jsem zjistil.

Stížnosti a policie

Na místní úřad údajně dorazilo několik stížností na provoz cvičiště. Tvrdí šéfredaktor Hruška v květnovém článku v ÚZ. **Pravda je taková**, že za celou dobu 30leté existence cvičiště eviduje úřad ke konci dubna 2017 pouze 5 stížností a jeden e-mailový podnět. U stížností je zajímavé jejich rodinné dělení a data:

- květen 1993 – člen „X“ rodiny A
- květen 2011 – člen „X“ rodiny B
- květen 2016 – člen „Y“ rodiny A
- květen 2016 – člen „Z“ rodiny A
- květen 2016 – člen „Y“ rodiny B
- prosinec 2016 – člen rodiny C.

Na cvičišti údajně dělají hluk i příslušníci městské policie z útvaru psodvů, kteří zde provádějí výcvik psů.

Pravda je taková, že v období údajného nárůstu hluku je policie schopna prokázat četnost výcviků: Konkrétně – v období od ledna 2016 do března 2017 navštívili její příslušníci cvičiště pouze 24x (jednalo se zpravidla o 1 – 2hodinové výcviky). Pokud byli příslušníci v lokalitě i jindy, šlo o běžnou kontrolu veřejného pořádku. Otázkou je, zda si pan radní neplete výcvik s kontrolou. Možná ale ani nechce být chráněn, protože si neváhal stěžovat i na policii kvůli údajnému hluku v 7 hodin ráno. Toto tvrzení policie však kategoricky odmítá, není pravdivé.

Neangažují se

Pan radní Jeníček rád zdůrazňuje, že se v kauze neangažuje. Zní to přece jen lépe, když spor se dotýká i jeho stížnosti. Snaží se tím vzbudit zdání nestrannosti.

Pravda je ale taková, že byl například při jednání starostky s kynology, aniž oni tušili, že bude přítomen, a loni ke kauze svolal kulatý stůl na hrázi rybníka. Vždyť je na pozvánce podepsaný jako radní, který občany zve a těší se s nimi na setkání!!

Jak obejít názor občanů

Na dubnovém veřejném fóru určili občané za největší problém zrušení ZKO na stávajícím cvičišti. Vedení radnice už ale vystrčilo růžky. Po zastupitelích chce schválit materiál, podle něhož se má výsledek ještě ověřit nezávislou společností. Jakou, není známo. I v minulosti se ještě dělaly různé ověřovací ankety, včetně internetové. Ta ale má být podle všeho tentokrát (pro jistotu) vynechána. Pejsky má v Újezdě prostě hodně lidí, a tak proč riskovat, že by podpořili psí kolegy, což

„Psiškoláci“ o svých psech

Bílý švýcarský ovčák – rodinný společník i všestranný sportovec

Vždycky jsem tíhla k ovčáckým plemenům. Pak jsem jednou v časopise objevila profil bílého švýcarského ovčáka a tento pes mě zcela okouzlil svým ušlechtilým zjevem, ale i (dle popisu) naprosto dokonalou povahou.

O třináct let a tři švýcarské ovčáky později mohu směle prohlásit, že ušlechtilý a elegantní zjev je něco, co mají všichni příslušníci tohoto plemene společné. Švýcarský ovčák je jedním z mála ovčáckých plemen, u kterého se nevyžaduje žádná zkouška z výkonu. Argumentem pro to bývá jeho určení jako „společenského, rodinného psa“. Každopádně role rodinného mazlíčka je ta, ve které bílí ovčáci (BŠO) skutečně excelují. Svou rodinu bezmezně milují a chtějí jí být neustále blízku. K dětem jsou jemní a trpěliví a díky své velikosti od nich snesou i občas nějakou tu příšláplou tlapku. Na druhou stranu je třeba počítat s tím, že pes není hračka a nedovolit ratolestem psa terorizovat.

A co sporty?

Se svou první švýcarandou Freyou jsem ze začátku absolutně žádné sportovní ambice neměla. Vysnila jsem si psa, který mě bude poslouchat na slovo prostě proto, že jsem jeho panička, a kromě toho bude krásný a přátelský k celému světu. Realita mě brzy vyvedla z omylu. První rok byl čistě jen o hledání alespoň částečně společné řeči. Nakonec, abych měla alespoň trochu důvod Freyu chválit, jsem se vrhla na agility. Něco jsme se naučily, vyrazily na první závody, složily první zkoušky. A mě začalo společné cvičení a sportování opravdu bavit (Freya až o něco později). Se svou druhou fenou už jsem měla od začátku jasné sportovní ambice a po „vyběhání“ první úrovně agility zkoušek jsme se vrhly na disciplínu zaměřenou na precizní poslušnost neboli obedience. Na BŠO je skvělé, že s vámi bude dělat vlastně jakýkoliv sport, od sportovní kynologie, přes pasení ovcí, agility, dogtrekking, záchraňáku, prostě na co si vzpomenete. Jedná se o velice univerzální plemeno. Na druhou stranu BŠO jen zřídka dosahují těch nejvyšších met a pokud ano, je za tím většinou minimálně dvojnásobek práce než v případě jiných ovčáků. Je to tedy pes vhodný pro aktivní lidi, kteří ale nemají úplně mistrovské ambice, a nebo milují výzvy.

Zamyšlení

A ještě jedno zamyšlení. Jak jsem již zmínila, mým prvním psem byla fenka z útulku. Díky ní jsem se seznámila s úžasným světem psů a jejich lidí, který se stal významnou součástí mého života. Freya už ale byla čistokrevná BŠO s průkazem původu a všichni moji další psi také. Jak jsem pronikala do pejskařské komunity, stal se ze mě velmi výrazný zastánce chovu s PP, a to nikoliv v protikladu k adopcím útulkových psů, ale zejména k cílenému chovu bez PP. BŠO je v současnosti čím dál populárnější, a tak přibývá i „chovatelů“, kteří se snaží svézt na této módní vlně a za sumy v řádech mnoha tisíců nabízejí štěňata po rodičích, kteří neprošli žádnými zdravotními testy, jsou povahově labilní, případně mají jiné vady. A to u psa, který má být rodinným společníkem a univerzálním sportovcem, může být skutečně velký problém.

Lucie Outerská

(autorka článku je majitelka dvou fen BŠO: Arctic River Šamanův trik a Drakka Areba Artay of Highland)

Pro Magazín OKO dodala Martina Zajptová - PSÍŠKO-OB, psí škola

www.psisko-ob.webnoce.cz

by nehrálo do karet vedení radnice. Ještěže máme otevřenou radnici.

Skládka

Cvičiště vyrostlo na skládce. Tolik dřiny stálo zvelebení pozemků městské části, pomyslí si leckterý z pamětníků a jen žasne nad skládkou v lesíku šikmo před domem pana radního. Škoda, že fotky může s kolečkem biologického obsahu mířícího do lesa nejsou při zvětšení použitelné, hned bychom věděli, kdo v oblasti opět černou skládku zakládá.

Tak snad aby pan radní zasáhl, než mu kromě psů začne vadit tlející zápach, a možná i přemnožení hlodavci v okolí.

Cynismus

Rada MČ deklaruje ve svém prohlášení na webu úřadu a ve zpravodaji, že chce problematiku řešit ku prospěchu všech a současně vypověděla kynologům nájemní smlouvu. Marne přemýšlím nad prospěchem, který z výpovědi budou mít újezdští kynologové.

Oko a má osoba

Dostala se k nám i informace údajně vyřčená vedením radnice, že kynologům ve věci řešení sporu škodí naše angažovanost a má osoba. To je opravdu úžasně demokratická rétorika. Až na to, že náš i můj zájem věcí se zabývat vznikl až dávno poté, co kynologové požádali zastupitelstvo o pomoc kvůli chování radního Jeníčka, včetně dalších věcí, které už byly tu víc, tu míň připravované (kulatý stůl, výpověď atd.).

Do této doby jsem já osobně nikoho z kynologů neznal, sám ani nejsem chovatel. Vadí mi ale, jak „nestranně“ se spor řeší. Nicméně pokud radnice stáhne svoji výpověď, rád se kauzou přestanu zabývat a napíšu pochvalný článek o moudrém Jeníčkovi a prozíravé Mařence. A nebude to pohádka. Na práci mám totiž jinak opravdu spoustu jiných věcí.

Co tomu říkáte? Jsou podle vás kroky lidí ve vedení radnice normální? Chtěli jste ve volbách takové zástupce ve vedení radnice?

Petr Duchek

Z Újezda do Japonska

Měl jsem tu jedinečnou příležitost udělat si se svojí ženou výlet k našim dobrým kamarádům do Japonska. Japonsko jsou především památky, ale my jsme chtěli vidět i ten normální život, zažít, jak se žije ve městě i na venkově, prostě jak tam ten život opravdu plyne. A to s žádnou cestovkou nezažijete. Poznáme a fotografií (cca 1500 fotografií) je dostatek, teprve vše pomalu zpracovávám, ale první vlašťovky zážitků pro čtenáře Magazínu OKO jsou tady.

Přestože zrovna nepatřím k lidem, kteří ovládají cizí jazyky, před každou cestou se snažím, abych v rodném jazyce země, do které jedu, uměl alespoň pozdravit, poprosit, poděkovat. Snažím se o zemi získat co nejvíce informací o zvycích tamních lidí, jakého jsou náboženského vyznání a třeba i to, jaká exotická strava na mě čeká. Při prvních přípravách jsem hned narázel na suchá statistická čísla. Dovedete si představit, že na katastrální výměře Újezda nad Lesy (10,14 km) žije přibližně 150 tisíc lidí? V Tokiu to je ale realita. Konec přípravy a jedeme, no raději poletíme.

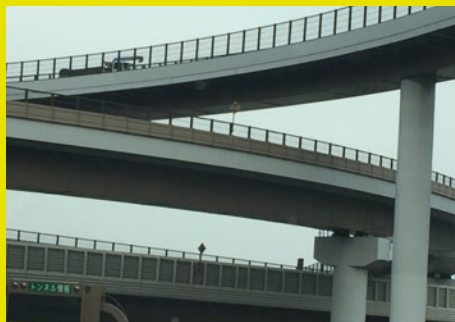
1. Díl - Tokio a doprava

Po jedenácti hodinách naše letadlo směřuje k dlouhé ranveji letiště Haneda. Než ovšem přistaneme, máme pocit, že přistáváme na vodě. Podvozek letadla se skoro dotýká Japonského moře, když vzápětí cítíme známé žuchnutí dosedajícího podvozku. Jsme v Tokiu. Ohájó gozajmas Tokio! První kroky vedou do letištní haly a hned si tady uvědomujeme, že jsme prostě v jiném světě. Hodně toho člověk o Japonsku přečetl, hodně cestovatelů popisuje ten první šok při příjezdu, ale dokud to nezažijete osobně, nepochopíte. Jste náhle v jiném světě, světě, kde vévodí čistota, klid a absolutní pohoda, nikdo nepokřikuje, zmateně nepobíhá, nenadává (stejně bych mu nerozuměl), prostě ty davy lidí tam v pohodě plynou a plynou. A všude vidíte nápisy japonských „klikiháků“ a desítky „regulovčičků“. Později tuto zvláštní skupinu lidí popíši. Vyzvedáváme kufry a vyhlížíme mého kamaráda, zda pro nás na letiště opravdu přijel. Obrovská rána, spadnul nám kámen ze srdce. Zdeněk přijel, nasedáme do auta a začíná náš skutečný pobyt v Japonsku.

První a zcela zásadní pravidlo zní - bez navigace s aplikací Google maps do Tokia nelez. Na ulicích potkáváte samotné Japonce, jak sami čučí do mobilů a chodí podle navigací. Není se čemu divit. Tokio je největší město na světě, kde v celé tokijské aglomeraci žije neuvěřitelných 38 milionů lidí, což je pro člověka z Újezda nad Lesy něco naprosto nepředstavitelného. Město nemá jedno velké centrum, ale rovnou několik. Tokio má označené pouze hlavní ulice, menší jsou bez názvů. Jestli Praha má tři trasy metra, Tokio jich

má devět v celkové délce cca 200 km. Jen jediný pohled na orientační plán tokijské podzemky a navazujících příměstských vlaků, soukromých železnic a jednokolejek ve mně vyvolával pocit dopravního chaosu. Tokijské metro každý den svezí osm milionů pasažérů a já měl být jeden z nich? Nepředstavitelné. Jak vypadá orientační plán na první pohled složitě, je ve skutečnosti tak jednoduchý a logický, že jsem si podzemní dopravu metrem nakonec oblíbil a opravdu užíval. Jen jednou při návratu z Císařských zahrad jsme hledali Ginza Station, mapa v mobilu uváděla vzdálenost 650 m. Přešli jsme hlavní ulici a vidíme cedule Ginza St. pouhých 200 m. Říkáme si, že už ani na toho Googla není spolehnout. Vlezeme do díry, jedno patro, druhé patro a další cedule, směr Ginza St. 400 metrů. Tíse jsem se omluvil, Google maps ještě neumí rozpoznat, zda jdete po povrchu či v podzemí.

Silniční okruhy, autostrády někdy až ve třech patrech křižují celé Tokio. A teď máte někde sjet, bez navigace absolutně nemyšlitelné. Vozovky jsou oproti našim cestám v perfektním stavu, ale přesto to nemůže zabránit kolonám, které jsou v Tokiu na denním pořádku. Navigace a rádia hlásí pouze délku kolony a ne čas zpoždění. Cestující po vlastní ose s tím počítají a raději vyjedou v předstihu. Navíc jejich slušnost a disciplína jim nedovolí dělat myšky, přejíždět plnou čáru a další nešvary známé z našich silnic. Předpisy dodržují a spořádaně čekají a čekají. Jednou jsme zažili menší kolonu, cca 30 km jsme jeli skoro 2 hodiny. Pro mne hrůza. Na další výlety jsme raději vyjžděli v 6 hodin ráno, abychom se vyhnuli ranní špičce.

Že je v Japonsku nejrychlejší a zároveň nejpohodlnější cestovat vlakovou dopravou, se všeobecně ví, legendární je jejich přesnost - ani ne tak minutová jako spíš vteřinová. I poslední místní lokálka jezdí skoro stejně rychle jako naše Pendolino, průměrná rychlost "couráků" se pohybuje kolem 130 km/hod. Kromě nezbytné klimatizace patří k běžnému standardu sterilně čisté záchody s teplou vodou či vymezený prostor na přebalování kojenců. Velkým zážitkem je pochopitelně jízda rychlovlakem Šinkanzen. Dosahuje maximální rychlosti kolem 350 km/hod a využívá se hlavně na velké vzdálenosti. My jsme

při cestě do Kyota jeli pouhých 288 km/hod. Že Šinkanzen nedrnčí, je asi zbytečné zmiňovat, ale on se vlastně zdánlivě ani nehýbá, pokud tedy nepohlédnete z okénka, kde se vám krajina před zraky míhá docela rychle. Navíc je Šinkanzen v každé stanici pouhé 3 minuty. To znamená, že se musíte postavit na místo, kde zastaví číslo vašeho vagonu včetně čísla vašeho sedadla z palubního lístku. Souprava zastaví na chlupek přesně, nastoupíte, a než dosednete na svoje sedadlo, souprava se dává opět do pohybu.

Chodit pěšky po Tokiu mezi tolika lidmi je značně únavné, alespoň pro mě. Nemohli jsme ale vynechat nejfrekventovanější křižovatku světa Center Gai před nádražím Šibuya s bronzovou sochou psa Hačikó, známého z filmu Věrný pes Čiko. Křižovatka kromě čtyř standardních přechodů má ještě dva přechody diagonální. V daných intervalech je zastaven veškerý automobilový provoz ve všech směrech a masa chodců se dává do pohybu všemi směry. Úžasné.

Jízda na kole je v Tokiu hodně rozšířená, a tak jsem si i já cestování na kole vyzkoušel na vlastní nohy. Večerních 25 kilometrů Tokiem byl opravdu mazec. Cyklisté prostě jezdí, kde se dá a jak se dá. Po silnici i po chodníku, semaforey moc nerespektují (hlavně ty pro chodce), oproti autům je na kole kličkování mezi auty povolené. Například jsme cca 8 km jeli souběžně s Fordem Mustangem a přetahovali se o prvenství. Bohužel jsme museli po těch 8 km odbočit k hale na squash.

Příště ještě něco málo k tunelům, a že jich mají opravdu dost, i pod mořem. Za celou dobu pobytu jsem však nezažil ani jeden tunel zavřený, asi se jim tam kabely neválí ve vodě jako v naší Blance. Dále budeme objevovat památky, restaurace a způsoby stravování, půjdeme i na pivo, zažijete s námi ubytování v klasickém hotýlku u rýžového pole, prostě budete s námi

Uklid'me si Česko a také náš Újezd nad Lesy

Tak přesně pod tímto „heslem“ jsme se v sobotu 8. dubna, kdy tato akce probíhá, sešli u lesa v Hodkovské ulici, připraveni všichni k „ostrému startu“. Tak jako tradičně nás uvítal náš „brigádní“ generál Honza Veselý ze Spolku OKO, rozdál nám igelitové pytle na odpad, rukavice a začali jsme uklízet přilehlý les.

Zatímco naši kamarádi z Újezdeckého stromu uklízeli les od klánovického nádraží ke škole, naším „rajónem“ byl les podél Hodkovské a Všeňské ulice a lesopark za otočkou autobusů na Rohožníku. Tento rok jsme se navíc domluvili, že zkusíme vyčistit alespoň nějaké cedule naučné stezky „Lesní galerie“, které někdo pomaloval, ale podařilo se nám vyčistit bohužel jen jednu větší ceduli na začátku lesa proti Velimské ulici. Na rozdíl od minulého roku, kdy jsme našli na kraji lesa i staré křeslo s pohovkou, na nás tentokrát žádná

„rarita“ nečekala, ale i tak jsme našli několik starých pneumatik a pár starých bot. V pravé poledne, když jsme akorát naplnili několikrát pytel odpadky, nastal ten správný okamžik pro návrat před restauraci „Kollmanka“, kde už hořel ohýnek a všichni si za odměnu opekli buřtu (někdo i dva). Protože asi všichni opékání buřtů znáte, popis vynechám a raději na závěr poděkuji jak pořadatelům, tak všem 20 dětem z 23. skautského střediska Douglaska a jejich rodičům, že šli do toho s námi. A za rok? No samozřejmě jdeme zase, i když...

Už párkrát jsme s klukama a holkama přemýšleli, kde se ty odpadky v lese berou? Nezdálo se nám, že by je tam odhazovali lidé z okolí, protože by si tím vlastně škodili sami sobě. Až náhodně jsme v květnu našli odpověď v dětském komiksu v „Otevřených novinách“, který je věnován i naší brigádě. Za vším prý stojí jakýsi trpaslík LAMDUCH, který odpadky do lesa navozí, naláká děti, aby je uklidily a on se mohl se všemi vyfotit

a napsat o tom do novin. Tak to jsme teda ale fakt nevěděli. A jestli je to pravda, tak je to od trpaslíka pěkně hnusný, ale jestli ne, tak je to pěkně hnusný od žabičky, která komiksem provází, vůči všem, kteří ve svém volnu uklízeli les. Děti i rodiče. Šuška se ale, že si tu pomluvu vycucala z prstu autorka komiksu teta KaZi krátce po té, co onemocněla virem ZiKa. A jelikož na nemocné je potřeba nahlížet shovívavě, přejeme tetě, aby do příští brigády už nebyla nemocná a její „moudré“ žabičce, aby našla konečně nějaké pravé prameniště, kde bude šťastná. A my za rok jdeme na brigádu zase, ať se to žabičce líbí, nebo ne. A tetě KaZi taky.

Jan Jacek

„Jak jsme hledali „Štěchovický poklad“

Štěněcí kotce a tygří klece po zdánlivém zimním spánku s jarem ožily a 23. vičácká smečka, kam všichni patří, s nimi.

První ožítí přišlo na konci února, kdy jsme se vydali na ostroh nad soutokem Vltavy a Sázavy nazvaný podle zaniklé vesnice Sekanka ze 13. století. Ale náš cíl nebyl náhodný – v době 2. světové války bylo v prostoru mezi Hradištěm a Štěchovicemi veškeré obyvatelstvo vystěhováno a prostor sloužil jako výcvikové středisko pro německé vojáky. A právě někde v tomto prostoru by měl být ukryt i slavný „Štěchovický poklad“ – náš cíl. Nadšení kluků sice trochu opadlo, když jsme jim prozradili, že se nejedná o truhlici zlata, ale možná jen o bedny dokumentů a listin, ale protože poklad ještě nikdo nenašel – kdo ví, co v něm je?

Po vystoupení z vlaku v Petrově u Prahy – Pikovicích jsme se rozdělili na dvě skupiny. Na pátrací skupinu vybavenou polními lžicemi, která dostala krycí název „Krtci“, a družinu proviantní nesoucí na svých bedrech batohy s jídlem a pitím. Protože oblast, kam jsme měli namířeno,

byla, jak už jsem se na začátku zmínil, vojenským cvičištěm, vybrali jsme ještě dvojici statečných dobrovolníků krycí jméno „Minolovky“. Dříve, než vyrazila před námi, aby nám zajišťovala bezpečnou cestu, naposledy jsme se s ní vyfotili.

Prudký kopec, místy ještě umrzlý, z Pikovic do Hradištěka dal mnohým fyziky „zabrat“, ale bonbónová štafeta, kdy ti, co byli vzadu, štafetově dopravovali

bonbony do předních linií, dala všem na útrapy zapomenout, a tak jsme výstup zvládli. Žlutě značená naučná stezka nás provedla kolem bývalých vojenských kasáren a zbytků muničního skladu až na ostroh nad soutokem. Hluboko pod námi ve skalnatém terénu na břehu Sázavy se nám podařilo ještě zahlédnout zbytky přístavu, který sloužil jako cvičiště pro ženijní útvary Wehrmachtu. Naše tvrzení, že se jednalo o přístaviště ponorek, nám ale nikdo neuvěřil, i když možná zpočátku někteří si nebyli tak jisti, ale fakt, že hloubka Sázavy na soutoku s Vltavou je cca osm metrů, je záhy přesvědčil.

Štěchovický poklad jsme pro tentokrát sice neobjevili, ale výhled z „Orlího hnízda“ – skály na okraji ostrohu, ze kterého jsme viděli i zbytky benediktinského kláštera na ostrově Kilián přístupného jen lodí, také stál za to.

Tak příště už poklad určitě objevíme!

Jan Jacek

Žádný strom neroste do nebe, ani ten okrašlovací 5

Události kolem grantové „Revitalizace prameniště Běchovického potoka“ nabraly časně z jara vysoké tempo. Na pozemcích MČ je náhle vybudovaná tůň (ne tůňky, jak bylo původně avizováno), v jejím okolí jsou sázeny stromy. Bude to určitě hezké místo. V újezdském muzeu proběhla výstava o vodě (ovšem bez 1000 ks katalogů a dalších věcí, o kterých se praví v grantové žádosti) a byla z části věnovaná i projektu revitalizace prameniště. A tady už pozorný člověk musel zbystřit. Nadpis článku popisující ve vitrině projekt totiž zní „Založení polního mokřadu v nivě Běchovického potoka“!! Pecka, překvapení. Dostat však kloudnou odpověď od zástupců Újezdského STROMU (dále jen ÚS), proč nazvali grantový projekt revitalizací prameniště, když ve skutečnosti zakládají polní mokřad v nivě potoka, se nám na výstavě nepodařilo. Místo toho jsme byli z výstavy pí Kazdovou, manželkou místostarosty Roušara, vulgárně vyhazováni, a dokonce nám vyhrožovala fyzickou inzultací a zabitím. Ano, čtete dobře. Na leccos jsme v politice zvyklí, ale tohle bylo i na nás hodně. Podle místostarosty Roušara je však, jak pravil na výstavě, veškeré naše pochybování kolem podivného projektu směšné. Pokusím se tedy některé věci vysvětlit trochu podrobněji.

Nelze pustit ze zřetele, že po 3 letech bude celý projekt předán městské části. A ta se o dílo bude muset starat. Otázkou ale je jak. Když pomínu trvalou finanční zátěž, doposud zástupci ÚS nijak nenastíněnou, tak přístup k obecním pozemkům je možný pouze přes soukromé pozemky - obdělávané pole. Jakákoliv vstřícnost vlastníků se může kdykoliv změnit, nemluvě o zákonném vyloučení volného průchodu přes ornou půdu a v podstatě nemožnosti přístupu s nějakou technikou. Nestojí tedy za umanutým prosazováním projektu spíše nějaký osobní, politický zájem, či zelená ideologie?

Zelená ideologie

Ta se dala vycítit ze slov koordinátorky projektu Zity Kazdové v roce 2016 při naučné vycházce jihem Újezda nad Lesy. Podle Zeměměřičského úřadu se v základní bázi geografických dat (tzv. ZABAGED) u Zaříčanské nenachází žádný pramen. Je zde pouze evidovaný počátek meliorační strouhy, klasifikované jako občasný vodní tok. Ten byl na základě laserového snímkování nedávno dokonce zkrácen o plných 5 metrů. A nad jeho „prameništěm“ se o minulý režim otřela pí Kazdová s tím, že smutný pramen, rozuměj v podstatě nepramenící, je takový v důsledku toho, jak se k vodě minulý režim choval. Pro pána, pomyslel jsem si, zase za vše můžou rudí komunisti a vše napravit uvědomělá, pro změnu zelená aktivistka s jediným správným výkladem světa. Přestože jsem si s minulým režimem leccos užil, musím konstatovat, že pí Kazdová nemá pravdu. Velmi rozsáhlé meliorační práce probíhaly v lokalitě opakovaně minimálně již od 20. let minulého století. Prohlubovány a vytvářeny byly škarpy, vodoteče, meliorační strouhy, což umožnilo i vybudování Újezdského rybníka, resp. koupaliště. Meliorační zásahy pak pokračovaly s různými přestávkami až do 70. let, kdy byla vybudována vodoteč podél jižní části Újezda k odvádění vody z celé východní oblasti a hřbitova do Újezdského rybníka. Přestože se tedy v oblasti s vodou pracovalo za různých režimů, jakýkoliv záznam o nějakém pobočném prameništi (jak jej ÚS uvádí ve své grantové žádosti) jsme doposud nikde neobjevili.

Děláme pokusy - vývěř

Snažili jsme se tedy amatérsky zjistit,

zda přece jen zde není nějaké nové prameniště. Podle ČSN totiž musí jít o tzv. vodní vývěř, tedy vodu vlastní silou deroucí se na povrch. Ta postupně odplaví veškerý bahnitý nános a vznikne malá stružka, která by mohla být za určitých okolností patrná i za zimních měsíců, když svým tokem rozpouští sníh, nebo dělá například ledové jazyky. Naše pozorování samozřejmě nemohlo být tak dokonalé, každodenní, ale nic z popsaného jsme neobjevili. Nemohli jsme tedy jít ani opačným směrem proti toku a s pomocí lopat najít vývěř.

Utonutí důkazů

V současnosti už je ale tato pátrací cesta zcela ztracena. Rozhrnutím zeminy a vytvořením tůň je případné prameniště ukryto kdesi v „hlubinách“. Důkaz vývěru, který jsme od ÚS požadovali, tak zmizel. Šikovní utopení. Pokud ovšem ale pobočný pramen vůbec kdy existoval. Jestli ano, ÚS zaslívám, že namísto skutečné revitalizace prameniště, jeho vyčištění, zpřístupnění, obnovení, nalezení pramínků v dolní vrstvě, ze které proudí voda atd. de facto pramennou část úplně zničil.

Teplota

Existenci pramene jsme zkoušeli potvrdit občasným změřením teploty vody. Je to celkem jednoduché. Pokud nejde o nějaké vřídlo, tak podzemní pramenitá voda bude v místě vývěru dost studená. No ale nikde žádná v loužích na poli taková nabyla. Snad ani nemá smysl psát, že teplota byla vhodná spíše ke koupání. Ale pravda, bylo to v létě a na začátku podzimu a zřejmě se nám podařilo změřit jen vodu dešťovou, která před tím přitekla z výše položené, prohráté ornice.

Kondenzace plynů

Vyzkoušeli jsme i metodu kondenzování plynů na povrchu kamenů, které v místě prameniště mají vlhkou horní část i v letních pařácích. Zkrátím to. Kameny byly suché. Ani tato metoda nepotvrdila existenci prameniště.

(Jen ve zkratce a zjednodušeně pro vysvětlení. Spodní koloběh vody začíná prosakováním vody za postupného filtrování a pročišťování, až klesne do bodu úvrati. V něm se voda změní v plyn a ty stoupají vzhůru. V určitém místě se plyn zase spojí a vznikne čistá voda – dokonalé rozpouštědlo, které do sebe vtahuje okolní látky. Podle nich je pak pramen obyčejný, nebo třeba nasycený minerály – léčivý. A pod tlakem hromadících plynů i geologického uspořádání začne voda vyvěrat na povrch a kameny v blízkosti vývěru zvlhnou.)

Velký třesk

Zkoušeli jsme i metody skoro vypadající až alchymisticky. Jeden z plynů totiž bude i metan. Na povrchu nepochybně v malé koncentraci, ale i tak jsme testovali možnost vznícení, nebo spíše jiskření. Škrtali jsme a škrtali, ale neúspěšně.

Ranní budiček

Ani pozorování ranní mlhy nepřineslo důkaz o stoupajících plynech a jejím jiném zabarvení v místě prameniště.

Závěr z pokusů v terénu

Podle našeho pozorování tak pobočné prameniště skutečně neexistuje. I proto nakonec neexistuje ani žádný dokument, který by jeho existenci potvrdzoval. Jedná se jistě pouze o nahromaděnou dešťovou vodu protékající polem směrem dolů melioračními rourami.

Pramínky

Nicméně ÚS v grantové žádosti tvrdí, že „přídavné pramínky (pobočné prameniště) se sbírají na svažitém poli pod kopcem Skalky s maximem na pozemcích v majetku MČ P21 – Újezd nad Lesy“. Tak sláva. ÚS ví ještě o pramínkách pod kopce Skalky. Tak teď už jenom, aby veřejnosti ukázal místo kde a kolik jich je a my z objevených pramenů rádi uděláme reportáž. Akorát je ale pořád nutné mít na paměti

význam slova meliorace – odvodnění. V našem případě to znamená, že jakákoliv voda v poli je regulovaně odváděna rourami do meliorační strouhy – koryta potoka. Vzhledem k dlouhodobě zanedbané péči o stavbu meliorační soustavy (porušení vodního zákona č. 254/2001 Sb. a vyhlášky MZČR 225/2002 Sb. ze strany ÚMČ a dočasného nájemce) je zcela na místě uvažovat o jejím ucpání a proražení těžkou zemědělskou technikou. Vznik louží v dolní části pole je pak zcela pochopitelný.

Záplavy a revitalizace

Grant má řešit záplavové situace přírodě blízkým způsobem a revitalizaci pobočných pramenů, na jejichž prokázání ale stále čekáme. Podívejme se nyní na řešení záplav.

Prasečí ročníště

Podle hydrotechnické mapy v generelu toku je aktivní záplavová zóna s výskytem 100leté vody pouze níže na levém břehu v poli. Je to místo, které někteří velmi dobře znají. Zde mívají dostaveníčko divoká prasata a libují si v bahně. Nepochybuji o tom, že až objeví tůňku jen asi půl kilometru zpět po toku, zamilují si ji i s celým okolím. V Újezdě tak vzniknou první bahenní lázně pro prasata.

Biologická meliorace

Celá oblast obecních pozemků má být podle grantové žádosti osázena stromy, které mají zadržovat vodu. To se člověk ale musí smát. V projektu je uvedeno, že má jít o výsadbu 40 stromů (toto číslo ale ÚS neustále mění, což jen ukazuje na diletantsky, ale dost možná i záměrně diletantsky zpracovaný materiál od samého počátku).

Pokud dojde k zalesnění, neboť 40 stromů není jen nějakým krajinným prvkem, začne v oblasti fungovat ještě tzv. biologická meliorace. A ta tu potrubní časem úplně zničí kořenový systém. Avšak Úřad MČ, zastoupený RMČ, místo aby stavbu chránil, odsouhlasí usnesením RMČ91/1681/14 projekt pomatené „revitalizace“ v předložené podobě a doporučí čerpání grantů z magistrátu. Tím zlomí ideologicky hůl nad meliorační stavbou na obecních pozemcích a dopustí porušení vodního zákona. A nejen to. MČ se tím zrekla příjmů z hospodaření na zemědělské půdě a je téměř jisté, že časem dojde kořenovým systémem k dalšímu poničení, resp. zhroutení dalších částí meliorační soustavy. Nepochybně se tím ale ztíží hospodaření i okolním vlastníkům zemědělské půdy z důvodu možného zvýšení zamokření. Zde je proto nutné vědět, že ono usnesení je z doby, kdy byl starostou pan Roušar, manžel pí Kazdové, koordinátorky projektu. Kruh ideologického řádění radničně zeleného šilenství se tím letos na jaře právě uzavřel.

Zemědělský půdní fond

Orná půda je základním přírodním

bohatstvím naší země zabezpečující základní výživu obyvatel a produkční funkce půdy je chráněna zákonem č. 334/1992 Sb. Předmetné obecní pozemky patří do II. třídy, tedy do kategorie nejvyššího stupně ochrany. Vybudování mokřadu bez předchozího vyjmutí ze zemědělského půdního fondu bylo jednoznačně v rozporu se zákonem na ochranu zemědělské půdy a užívání půdy k nezemědělským účelům je zcela zřetelně v uvedeném zákoně výslovně zakázáno. Že ale není něco v pořádku, cítí už zřejmě i úředníci na ÚMČ. Dotázal jsem se (14. 5. 2017), kdy a za jakých okolností bylo provedeno vyjmutí obecních pozemků z půdního zemědělského fondu. Už tomu bude skoro měsíc (11. 6. 2017) a je naprosté ticho. Stejně tak na opakovaný dotaz ze dne 4. 6. 2017). Nulová reakce. Zemědělská půda je prostě zdrojem obživy a zelená ideologie nikoho opravdu nenasytí.

Rybáři

Celý projekt je zdánlivě daleko od Újezského rybníka a zřejmě proto nechává v klidu i místní rybáře. Ale zkuste si ukázat jeden příklad. 40 stromů bude nejen zadržovat vodu, ale jak porostou, budou i více a více žíznit. A v letních měsících voda korytem Běchovického potoka ani neteče. Když zaprší, situace se sicelepší, ale jde pořád o malý tok. Až delší a vydatné pršení přinese do koryta vodu. Jenomže. Vzrostlý strom o objemu koruny například cca 2000 m³ vypaří denně cca 500 litrů vody. Ano, čtete dobře. Takže nějakých 20.000 litrů vody již do rybníka z údajného pobočného prameniště denně neodteče, ale vypaří se. Ale to není všechno. Cílem biologické meliorace je zadržet vodu v mokřadu, což je sama o sobě spíše nesmyslná, šílená kombinace. Nicméně jednoduchým výpočtem dojdeme k alarmujícím číslům pro rybáře. Průměrný roční průtok Běchovického potoka je v ústí do Rokytky 2 litry za sekundu (s třídou přesnosti III – jiná k dispozici není). Ale to je již obohacen o Blatovský potok a přítok z čističky. A dále ještě o 3-5 přítoků různé síly i kolísavosti a splachy z okolní krajiny. Reálně tak lze uvažovat

o dlouhodobém průměrném průtoku sotva půl litru za sekundu. A jsme u jádra pudla. Za den může jít o průměrnou hodnotu přítoku 43 tis. litrů vody. Tedy již tak slabý přítok do rybníka se může ještě snížit na polovinu.

Pak si kupte rybu

Pro pochopení tohoto odstavce je třeba vědět, že mokřad při nadbytku vody tuto zadržuje, při nedostatku naopak upouští. Takže čím lépe bude fungovat popsany vodní systém biologické meliorace kombinovaný s funkcí zadržování a upouštění vody z mokřadu, tím hůře pro rybáře. Představte si tři situace.

Je sucho, vody málo. Voda do Újezského rybníka žádná neteče a tu zadržovanou v mokřadu spolehlivě vypijí žíznivé stromy. Doba bez vody pro rybník se tak prodlouží. Chvillemi je sucho, chvillemi prší. Mokřad bude oscilovat kolem bodu zadržování a upouštění vody, stromy si ale vezmou svoji dávku. Občas tedy něco málo šplouchne do rybníka, ale bude to spíše méně žádoucí koktejl vody, hnojiv a pesticidů.

Vody je hodně, ale mokřad jí také hodně zadrží a stromy mu v tom ještě pomůžou. Do rybníka doteče méně vody, než bylo doposud v takové situaci obvyklé, a proto i v tomto případě bude zředění vody s hnojivy a pesticidy nižší, než bylo doposud obvyklé.

Je sice pravda, že kvalita vody v Běchovickém potoku znečišťovaná zemědělskou činností se zlepšuje, ale nikdy nebude jenom obyčejnou vodou. Snížení přítoku (zředění) však nejspíše povede k zvýšenému přemnožení fytoplanktonu, negativnímu ovlivnění samočištění, snížení kyslíku zejména u dna, k narušení funkcí hormonů ryb, (pokud se takové ryby dostanou do potravinového řetězce, tak i u lidí), jejich intoxikaci a vymírání.

V tuto chvíli asi není nikdo schopen spočítat, jaké je kritické minimum přítoku do rybníka, aby k popsanému nedocházelo, ale chci upozornit na to, že řešení problémů na východní straně od Staroujezské přesune nejspíše v jiné formě problémy do rybníka na straně západní. A jelikož rybník není přirozeným produktem přírody, může klidně stát zelené ideologii v cestě...

Závěr

ÚS jsem minimálně 2x vyzval, informoval, že se může vyjádřit v našem magazínu. Nabídka je i ve video záznamu z jednání zastupitelstva, kde jsem ji veřejně učinil předsedovi ÚS panu zastupiteli Hartmanovi. Ale odmítl.

Bylo by tedy fajn, kdyby ÚS zveřejnil kdekoliv své stanovisko a uvedl, v čem se v článkách mýlíme, co není pravda a proč. Nikdo přece není dokonalý, vše nemusí být jenom černé a bílé, dokonale bezchybné či neustále chybující, ale i z odstínu šedi lze poznat směr pravdy, nebo lži, v tomto případě možná ideologie zeleného šilenství, politiky, osobního zájmu...

Petr Duchek

OKO informuje

Je více míst, kam lze odevzdat pneumatiky

V Újezdském zpravodaji - duben 2017 v rubrice „Životní prostředí“ byla uveřejněna informace, co mohou odevzdávat zdarma občané ve sběrném dvoře. Ve sběrném dvoře mohou odevzdat samozřejmě i pneumatiky, ale tady již za úhradu 25 Kč za kus.

Málokdo však ví, že prodejci pneumatik a pneuservisy musí provádět ze zákona o odpadech zpětný odběr použitých pneumatik od koncových uživatelů:

- **Zcela zdarma** • Bez podmínky kou-
pě nových výrobků (pneumatik) nebo služeb
- Bez ohledu na značku, množství a velikost
pneumatik.

Občan si lidově řeceno recyklaci předplácí podobně jako u elektroodpadu při nákupu nových pneumatik. Nám automobilistům tak odpadá jedna starost, a to, jak se zbavit starých pneumatik. Existuje již rozsáhlá sítěná síť ELTMA, u které si každý najde to svoje sběrné místo ve svém okolí.

Újezd nad Lesy

U nás v Újezdě nad Lesy jedno takové sběrné místo již existuje. Další sběrná místa najdete v Šestajovicích, Uvalech, Horoušanech, Horních Počernicích, Tuklatech a tak bychom mohli pokračovat dále. Více informací najdete na www.eltma.cz.

- inzerce

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU

Živonínská 1630
Praha 9 - Újezd n/Lesy
Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160
lek.rohoznik@volny.cz

 výdej na recepty i volný prodej
magistraliter příprava
veterinární přípravky
homeopatie

Kam s použitými pneumatikami?

**Odevzdávejte použité pneumatiky
na místa zpětného odběru✓**

Seznam sběrných míst najdete na stránkách MŽP www.mzp.cz/cz/odber_pneu a na www.eltna.cz.

Zpětný odběr se provádí:

- ✓ bez vazby na nákup zboží či služeb
- ✓ bez ohledu na značku pneumatik
- ✓ bezplatně

Společnost Eltma zajišťuje svoz a likvidaci použitých pneumatik pro místa zpětného odběru zdarma a dle podmínek zpětného odběru. Odevzdáním v naší síti se vaše pneumatika dostane do správných rukou a je garantována její 100% likvidace.

Více informací na www.eltma.cz.

VYTIŠKEME VŠE

OD VIZITKY PO BILLBOARD

OD JEDNOHO KUSU PO PALETY

Areál VÚ Běchovice • 604 817 600 • www.tiskarnabetis.cz • info@tiskarnabetis.cz • **BetisTiskarna**

